

செப்டம்பர் 1977

மலைகள்

பல்கலைக் கழகம் வெளியிடுகிறது

ஆசிரியர் : விநாயகர் ஜோஷி

பல்கலைக் கழகம் வெளியிடுகிறது

PROGRESSIVE
MONTHLY
MAGAZINE

சென்னை - 12

விலை : 75

கலை, இலக்கிய மாநாடு இதழ்

சுழற்சி

எந்த விற்பனவாளனும்
எழிலார்ந்த அச்சக் கலையால்
ஏற்றம் பெறுவது இயல்பே

அந்தச் சிறப்புக்கு நங்கள்
அணுக வேண்டியது எமையே.

அழகான அட்டைப் பெட்டிகளை
ஆக்கிக் தருவோர்

தொலைபேசி : 32816

விசயா அழுத்தகம்

209, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு - 12.

Telegrams : "JUBILEE"

Telephone : 20712

HUSSAIN BROS.

137, MALIBAN STREET, COLOMBO - II

- உள்நாட்டு வீளை பொருள்களின் மொத்தக் கமிஷன் வியாபாரிகள்
ரசாயனப் பொருட்கள்,
வர்ணப் பூச்சுக்கள்,
வாசனைத் திரவியங்கள்,
உபஉணவுப் பொருட்கள்

எம்மிடம் நிதானமான
விலையில் கிடைக்கும்.

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.
உங்கள் வினியொருள்களை விற்பனைசெய்து கொடுப்பதில்
உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

ஹுசைன் பிறதர்ஸ்

137, மலிபன் சித்.

கொழும்பு - 11

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம் ஊடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் கனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

1977
பெப்ரவரி

மலர்வரை மலர்வரை மலர்வரை

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவரி:
ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A, A கோ. கோ. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234A, E. K. S. Road,
JAFFNA,
Sri Lanka

மணக்கும் 'மல்லிகை' கதை, பேயர் கவிதை, கட்டுரை, கருத்து, எல்லாம் ஆக்கியோர் தனித்துவம் பொறுப்பு அளவே

மலர்வரை

நகரைச் சுத்தமாக வைத்திருங்கள்!

நமது மேலட்டையில் காணப்படும் சித்திரம் கொழும்பு மாநகரில் நாம் காணும் திணசரிக் கார்டியாகும்.

தேன் கிழக்காசியானிலேயே அழகான நகரம் எனப் புகழப்படும் நமது தலைப் பட்டினத்தில் இந்தக் கார்ட்சியைக் காணும்போது நல்ல மனம் கொண்டவர்கள் மனம் வெதும்புகின்றார்கள்.

வறுமையின் கோரக் கொடுமைக்கு உட்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் குப்பைத் தொட்டியைச் சரணடைபும் இந்த நித்திய நிகழ்ச்சியை ஒழிக்காமல் அடை மாற்றியமைக்கும் வழியை நிதர்சனப் படுத்த

தாமஸ் -- நகரைச் சுத்தமாக வைத்திருங்கள் என்ற சுகாதார சுலோகங்களெழுப்புவதில் எந்தவித அர்த்தமும் இருப்பதாக நமக்குத் தெரியவில்லை.

நாயுடன் மனிதன் போட்டி போடும் இந்த அவல நிலையை அகற்ற ஒரு புதிய நவ இலங்கையை சிருஷ்டிக்கும் ஆக்கப் பணியில் நாம் அனைவரும் ஒன்று சேரும் காலம் வரும் போதுதான் இக் கார்ட்சிகள் அகலும்.

உல்லாசப் பயணிகள் இப்படியான கார்ட்சிகளைப் படமெடுத்தப் போவதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

இக் காட்சியை வரைந்தவர் பிரபல ஓவியர் 'ஹூ' வாகும்.

— ஆசிரியர்

பேராசிரியர்

பேரம்பலம் கனகசபாபதி

யாழ் வளாகம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்தபோது விஞ்ஞான பீடத்துக்குப் பொருத்தமான ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அறிவு, சான்றாண்மை, கருணை, அன்பு ஆகிய பல நற்குணங்களும் ஒருங்கே பொருந்தியவர் பேராசிரியர் கனகசபாபதி. ஆனால், அவர் திட்டமிட்ட விஞ்ஞான மாடிக் கட்டடம் முடிவடைவதற்கு முன் அவர் வாழ்வு முடிவடைந்து விட்டது. வயதில் இளையவர்களாகிய நாம் அனுபவமின்மை காரணமாகச் சிறு தவறுகள் விட்டோமெனில் அவற்றைத் தாமதமின்றிச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்தும் இயல்புடையவர், அவர்.

உலகில் வேறு சில பல்கலைக்கழகப் பீடங்கள் புள்ளியியலுக்குச் சிறப்புற்று விளங்குவது போல, யாழ் வளாகமும் புள்ளியியலுக்கு ஒரு சிறந்த நிறுவனமாக அமைய வேண்டுமென்பதே அவருடைய வேண்டவாவாகும்.

ஏழாலை, மல்லாகம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இந்துக்கல்லூரிகளிற் படித்துப் பல்கலைக்கழகம் சென்ற அவர் 1943-ம் ஆண்டில் கணிதவியலில் முதல் வகுப்பில் திறமைச் சித்தி பெற்றார். கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் எம். ஏ. பட்டமும் பெற்றார். 1952-ல் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகக் கணிதவியல் துறை தலைவராகி, 1968-ல் கணிதவியல் பேராசிரியராகவும் ஆனார். 1974-ல் யாழ் வளாக முதல் விஞ்ஞான பீடத் தலைவராகப் பதவியேற்றார்.

கல்விச் சேவையைப் போன்றே சமூக, சமயச் சேவைகளிலும் அவர் பேரார்வங் காட்டினார். பேராதனை வளாகத்தில் பௌத்த, கிறிஸ்தவ மாணவர்களது வணக்க ஆலயங்கள் இருந்தன. இந்து மாணவர்களுக்கு அத்தகைய கோயிலில்லாக் குறையை நீக்க அயராது உழைத்து குறிஞ்சிக் குமரன் கோயிலைக் கட்டுவித்தார். மலையுச்சியில் அழகுடன் எழுந்திருக்கும் அக்கோயிலின் காட்சியும், பூசை நேரங்களில் மலையடிவாரந்தோறும் கேட்கும் மணியோசையும் பேராசிரியரின் நினைவினை அங்குள்ளோர் மனத்தில் என்றும் ஏற்படுத்தும்.

ஈழத்தின் தலைசிறந்த அறிஞரொருவர் மறைந்துவிட்டார்; தமிழ் மக்களின் கல்வியாளர் ஒருவர் பிரிந்துவிட்டார்; யாழ் வளாகத்தின் பழுத்த அனுபவமுடைய பேராசிரியரும் நிர்வாகஸ்தருமாகிய ஒருவர் எங்கோ சென்றுவிட்டார். யாழ் வளாகமே சோகத்தில் மூழ்கியது. அவர் எண்ணங்களையும் ஆசைகளையும் இந்த வளாகத்திலே நிறைவேற்ற உழைப்பதே நாம் அன்றாடம் குச் செய்யக்கூடிய அஞ்சலியாகும்.

அ. சண்முகதாஸ்

இரு பெரும் துயரங்கள்

இந்த மாதம் இலங்கையும் இந்தியாவும் இரண்டு மிகப் பெரிய இழப்புக்களை இழந்து துயரப்படுகின்றன:

ஒருவர் இந்திய நாட்டின் ஜனாதிபதியாகத் திகழ்ந்தவர்; தேசியப் போராட்டத்தில் தன்னை ஓர் அங்கமாக இணைத்துப் பிணைத்துக் கொண்டதினால் பல சொல்லொணாத் துயரங்களுக்குத் தன்னை ஆட்படுத்திக் கொண்டவர். ஜனாதிபதி ஜஸ்ப் பக்ருதீன் அலி அஹமத் அவர்களினது இழப்பு இந்தியாவுக்கு மிகப் பெரிய இழப்பு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அடுத்தவர் தமிழர்களின் தனிப்பெரும் தலைவராக ஒரு காலத்தில் விளங்கியவரும் சட்ட மேதையும் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக இலங்கையின் அரசியல் வாழ்வில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டு தமிழர்களைத் தேசிய இயக்கங்களில் நின்று பிரித்துத் தமக்கெனத் தனி வழி வகுத்துக் கொண்டவருமான ஸ்ரீமான். ஜீ ஜீ பொன்னம்பலம் ஆவார்.

இரண்டு பேர்களும் இரண்டு துறைகளில் மிகப் பெரிய சாமர்த்திய சாலிகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

முஸ்லீமாகப் பிறந்த போதிலும் கூட, இந்தியாவின் தேசிய ஐக்கியத்தில் விசுவாசம் கொண்டுழைத்தவர் மறைந்த ஜனாதிபதி அவர்கள்.

தமிழகைப் பிறந்த திரு. ஜீ. ஜீ. அவர்கள் ஆரம்ப காலத்தில் 50-50 கேட்டுப் போராடி, தமிழர்களை பொது அரசியல் வாழ்வில் தனிமைப்பட வைத்தவர்.

நம்மைப் பொறுத்தவரை திரு. ஜீ. ஜீ. அவர்களினது அரசியல் பாதையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாது போனாலும் கூட, அன்றாது திறமையை — ஆற்றலை — அறிவின் மேன்மையை மதிக்கின்றோம்; போற்றுகின்றோம்; கௌரவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தனி நாடு கோரிக்கையை — இலங்கையை இரண்டாகப் பிரிப்பதை — அவர் முற்று முழுதாக அன்றும் எதிர்த்து வந்தவர்; இறக்கப் போவதற்கு முன்பும் எதிர்த்தவர்.

ஐக்கிய இலங்கை என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து கடைசி வரையும் வழுவாதவர். தனது கருத்துக்களை மறைத்து அவர் எப்பொழுதும் பேசியவரல்ல.

ஜனாதிபதி அஹமத் அவர்கள் இந்திய நாட்டு மந்திரி சபையில் ஓர் அங்கமாக நீண்ட காலம் சேவையாற்றி வந்துள்ளார்; பல இலாகாப் பதவிகளையும் வகித்து வந்துள்ளார். தான் ஒரு முஸ்லிம் என்று தன்னைக் குறுக்கி ஒரு வட்டத்திற்குள் அடைத்துக் கொள்ளாமல், தான் ஒரு இந்தியன் — மனிதன் — என்ற பேருண்மையை முன் வைத்துக் கடமை புரிந்து வந்துள்ளார்.

ஆகவேதான், இந்தியா போன்ற ஒரு மாபெரும் நாட்டினது ஜனாதிபதியாக அவர் வர முடிந்தது.

எனவேதான் அன்றாது இழப்பைக் கேட்டுச் சகல மக்களும் — இனம், ஜாதி — மதம் — தேசம் — மாகாணம் கடந்து — அவரது மறைவுக்காக உண்மையிலேயே துக்கப்படுகின்றனர். மனம் வருந்துகின்றனர்.

நாமும் நமது ஆழ்ந்த துக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஸ்ரீமான் ஜி. ஜி. சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்து தனது அறிவின் சூட்சுமத்தால் முன்னேறி வந்ததுடன், பல தடவைகள் மக்கள் பிரதிநிதியாகப் பாராளுமன்றத்துக்கும் சென்றுள்ளார். ஒரு தடவை அமைச்சராகவும் பதவி வகித்துள்ளார். அக் காலத்தில் அவர் ஆற்றிய உரைகளை அவரை நம்பும் மக்கள் இன்றும் சொல்லிச் சொல்லிப் பெருமைப்படுகின்றனர்.

அவர் தமிழ் மக்களுக்குக் காட்டிய பாதை பற்றி அபிப்பிராய பேதமுண்டு. கருத்து முரண்பாடுமுண்டு. நாமும் கருத்து முரண்பட்டவர்கள் அவரது கொள்கையில் — கோட்பாடுகளில்.

ஆனால், எந்தக் காலத்திலும் பிரிவினையை அவர் ஆதரித்ததேயில்லை. அவரை அழைத்து — யாழ்ப்பாண நகருக்குக் கொண்டு வந்து — குடா நாட்டு மண்ணில் வைத்து, தனி நாட்டுக் கோஷத்தை அவர் மூலமே பேச வைத்து விடலாம் எனப் பிரிவினை வாதிகள் பல தடவைகளில் ஆசைப்பட்டதுண்டு.

அவர் தனது மரணத்தின் மூலமும் தான் தனிநாடு பிரிவினை வாதியல்ல என்பதை நிரூபித்து விட்டார்.

இந்த அரசியல் கோஷத்தை அவர் தமிழ் மண்ணில் வந்து சொல்லாமலே போய்விட்டது அவரது இறுக்கமான தனிநாடு கோரிக்கையின் எதிர்ப்பைத்தான் காட்டுகின்றது.

ஜனாதிபதி அஹமத் அவர்களும் ஸ்ரீமான் ஜி. ஜி. அவர்களும் தேசிய சிறுபான்மை இனங்களின் தலைவர்களாக விளங்கியவர்கள். ஒருவர் ஜனாதிபதியாக மரித்தார். மற்றவர் தமிழர்களின் தலைவராக மறைந்தார்.

இந்த இருவரது இழப்புக்கும் நாம் நமது ஆழ்ந்த அநுதாபத்தைத் தெரிவிப்பதில் முன் நிற்கின்றோம்.

சென்ற ஆண்டு மேதின நாள்;

முற்போக்குச் சக்திகளின் கூட்டு மேதினத்தை இம் முறை கொழும்பில் கொண்டாட வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாழ்ப்பாணத் தோழர்களும் கொழும்பு நோக்கிச் சென்று ஊர் வலத்திலும் கூட்டத்திலும் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவெடுத்தனர்.

நானும் முதல் நாள் கொழும்பு சென்று அடுத்த நாள் ஹவுலக் டவுண் பூங்காவிலிருந்து புறப்பட்ட ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு இரவு எட்டு மணிபோல் காலிமுகத் திடலை வந்து அடைந்தேன்.

கூட்டத்தில் கூட்டமாக ஒரு பக்கம் ஒதுங்கி நின்று, தலைவர்களின் பேச்சை அவதானித்துக் கொண்டு நின்றேன். இடது கையில் சில புத்தகங்களை வைத்திருந்த நான், மேடையை எட்டி எட்டிப் பார்த்தேன்.

திடீரென எனது இடது கைப் பக்கமாக வந்து நின்றாள் ஒரு குமரி. கவர்ச்சியானவள். "சென்ட் வாசம் கமகமத்தது. இடப் பக்கம் நின்றவள் எனது தோளில் ஒரு கையை ஊன்றி எட்டி எட்டிப் பார்த்தாள். அவளுடைய குத்திட்ட ஒரு மார்பு எனது முளங் கையில் அழுந்திப் பதிந்தது, நான் ஏதோ தற்செயல் என எண்ணிச் சற்று விலகினேன்.

மீண்டும் மிக அழுத்தமாக மார்புத் தாக்குதல். எனது உணர்ச்சிகளுக்குச் சற்றுச் சவாலாக அமைந்தது. இது தற்செயலான தல்ல என்ற எண்ணம் என் நெஞ்சில் சுளியிட்டது. இப்பொழுது தான் நான் நிற்பது கொழும்பு என்ற உணர்வு மனசில் உறைத்தது.

நான் என்னையே நிதானப்படுத்திக் கொண்டேன்.

இப்படியே நெருக்கம் — மிக நெருக்கம்.

இருந்தாற்போல இருந்து எனது நாவுனல் வலது சைட் பைக்குள் ஏதோ நுழையும் அசுக்கை ஏற்பட்டது. எனது உள்நுணர்வு விழித்துக் கொண்ட அதே சமயம், சடாரென கையால் வலது பக்கம் பற்றிப் பிடித்தேன்.

முரட்டுக் கையொன்று அகப்பட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன். கார்ச்சட்டை போட்ட வாவிபன் ஒருவன். எனக்கோ சிங்களம் 'ரிக்க... ரிக்கத் தன்னுவ. — 'மொக்கதே?' எனக் குரலில் காரமேறக் கேட்டேன்.

அவன் கையை உதறிவிட்டுக் கூட்டத்துள் ஐக்கியமாகி விட்டான். மறுபடியும் அவளைப் பார்த்தேன், அந்த இடத்தில் அவள் காணப்படவில்லை.

எகிப்து:

ஒரு பின்னணி

விசேஷ நிருபர்

இம்மாதம் அமெரிக்காவின் புதிய ராஜாங்கச் செயலாளர் சைபிரஸ் வான்ஸ் எகிப்துக்கு விஜயஞ் செய்யவுள்ளார். இவ் விஜயத்தின்போது இவர் எகிப்தியத் தலைவர்களுடன் நடாத்தவுள்ள பேச்சுவார்த்தைகள் எத்தகையதாக அமையும் என்பதில் அரசியல் அவதானிகள் ஆர்வம் காட்டுவது இயல்பே. கடந்த மாதம் நாட்டில் நடைபெற்ற வெகுஜன கலவரங்களினால் ஸ்திரீபாடு ஈடாட்டம் கண்டுள்ள ஒரு அரசாங்கத்துடன் தான் வான்ஸ் பேரம் பேச வருகின்றார்:

1952-ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் முதல் தடவையாக ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட எகிப்தியப் பெரு நகரங்களில் இவ்வாறான வெகுஜன ஆட்சேப ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. யூ. பி. ஐ. செய்தி ஸ்தாபன அறிக்கைகளின் பிரகாரம் இக் கலவரங்களில் பொலீஸ் தாக்குதலால் 55 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்; ஏறத்தாழ 600 பேர் படுகாயமடைந்துள்ளனர். பல நூறு எகிப்தியர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

இக் கலவரங்களுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் பழியை கம்யூனிஸ்டுகள் மீது சுமத்துவதற்கு

எகிப்திய உள்துறை அமைச்சு எத்தனிக்கின்ற பொழுதிலும் இப்பிரச்சனை இதற்கும் அப்பாற்பட்டது என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேசிய — முற்போக்கு (இடதுசாரி) கட்சியையோ அல்லது எகிப்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையோ பாண்விலை 100 சத வீதத்தாலும், எரிவாயுவின் விலை 45 சத வீதத்தாலும் அதிகரித்திருப்பதற்கும் இதனால் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கும் அதிருப்திக்கும் குறை சொல்ல முடியுமா? உணவுப் பொருட்களினதும், இதர அத்தியாவசியப் பொருட்களினதும் விலைகள் அதிகரித்தமைக்கான முக்கிய காரணம் இப்பொருட்களின் உற்பத்திக்கான மான்யங்களை அரசாங்கம் குறைப்பதற்கு மேற்கொண்ட தீர்மானமேயாகும் என்பதை எவரும் அறிவர்:

‘நாங்கள் பசியால் தினந்தோறும் செத்தவாறுள்ளோம். எனவே சதாத் அவர்களே உங்கள் தோட்டாக்களால் நாங்கள் செத்து மடிவதற்குத் தயார்!’ ‘எமது உணவைப் பறிக்கும் அரசாங்கம் எங்களுக்குத் தேவையில்லை!’ எனக் கெய்ரோவில் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள்

கோஷித்த சுலோகங்கள் வெகு ஜன கவரத்தின் மூலகாரணம் என என்பதைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

வறிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஆவன செய்வதை விடுத்து அரசாங்கம் இரவு விடுதிகளையும், பல படாடோப ஹோட்டல்களையும் நிர்மாணிப்பதையும், ஆடம்பரப் பொருட்களை அளவுகணக்கின்றி இறக்குமதி செய்வதையும் கண்டிக்கும் துண்டு பிரசுரங்கள் பல கெய்ரோவில் வெளியிடப்பட்டன. 1973-ல் அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்திய 'திறந்த கதவு' கொள்கையே நாட்டின் பொருளாதாரம் இத்துணை சீர்குலைவதற்குக் காரணம் என இத் துண்டுப் பிரசுரங்களில் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு ஒரு விதத்தில் நியாயமானது என்பதை அரசியல் அவதானிகள் ஒத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஸ்தாத் சொன்னது போல 'நாட்டிலும் சோஷலிஸத்தை இறக்குமதி செய்யும் சகாப்தத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்கு' தீர்மானிக்கப்பட்ட தருணத்தில் தான் எனிய தேசிய பொருளாதாரத்தை வளம் கொழிக்கச் செய்யவேண்டவளி நாடு மூலதன முதலீட்டாளர்களை 'இறக்குமதி' செய்யும் இந்த 'திறந்த கதவுக்' கொள்கையும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

இக் கொள்கையின் அமுலாகக் ஆரம்பமானதும், ஜனாதிபதி நஸாரின் காலத்தில் தேசிய அபிவிருத்தியின் நலன்களுக்காக தமது தமது மூலதனத்தைப் பயன்படுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட பாரிய தரகு முதலாளித்துவம் மிகு முக்கிய பொருளாதார நிலைகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளத் துவங்கியது; இந்தத்

தரகு முதலாளித்துவ சக்திகளே ஒரு சிறு செல்வந்தர் குழாத்தின் நலனுக்காக நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பிழிந்தெடுத்து வருகின்றார்கள்.

அயல்துறை பொருளாதார உறவுகளைப் பொறுத்தவரில், 'திறந்த கதவு' கொள்கை பல தலாப்த காலமாக எனிப்தின் சுயாதீன வளர்ச்சியை உத்தரவாதப்படுத்தவும், பாதுகாப்பு ஆற்றலை உறுதிப்படுத்தவும் உதவிய சோஷலிஸ சமூஜத்துடனான உறவுகளிலும் எனிப்தினை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டது. அத்துடன் இது அமெரிக்காவினதும், வலதுசாரி அரபு ஆட்சிகளினதும் தயவை நாடிச் செல்லும் பாதையில் கெய்ரோவைச் செலுத்தியது. ஆனாலும் எதிர்பார்த்தவாறு எனிப்துக்கு இந்த வட்டாரங்களிலிருந்து பெரிய உதவிகள் எதுவும் கிட்டியதாய்த் தெரியவில்லை. நஸாரின் பொருளாதாரப் பிதுரார் ஜிதத்தை இல்லாதொழித்தும், எனிப்தினை மேற்கு நாடுகளின் தயவில் தங்கியிருக்கும் நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல ஸ்தாத்துக்கு ஆற்றல் போதாது என்ற பாணியில் மேற்குலகு சந்தேகப்பட ஆரம்பித்ததுள்ளது.

1975-ம் ஆண்டில் அந்நிய முதலீடுகள் தொடர்பான நிர்வாகத் துறைத் தலைமைப்பீடம் 300 அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு அரச அனுமதி வழங்கியுள்ளதாக அறிவித்தது. ஆனால், நிஜத்தில் இன்று 30-க்கும் குறைவான திட்டங்களின் நிர்மாண வேலைகளே நடைபெற்று வருகின்றன. சஜ்தி அரேபியா, குவாடர், ஐக்கிய அரபு ராஜ்யம், அமெரிக்கா ஆகியவற்றிடமிருந்து ஆயிரங்கனையும், லட்சங்களையும் கட்டுகப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கைகள் இன்று தூர்ந்துபோயுள்ளன. கடந்த

மூன்றாண்டுகளில் இந்நாடுகளிடமிருந்து 900 லட்சம் டாலர்களை மட்டுமே எகிப்திய திறைசேரியில் பெற முடிந்துள்ளது.

இவ்வாரம் கெய்ரோவில் வெளிப்பாடு பெற்ற வெகுஜன அதிருப்தியும் ஆர்ப்பாட்டங்களும், மேற்கு இசைந்த விதத்தில் மத்திய கிழக்குப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணும் திட்டங்களை எதார்த்தமாக்குவதில் மேற்குலக ராஜதந்திரத்துடன் ஒத்துச் செல்வதற்கு எகிப்துக்குள்ள ஆற்றல் பற்றியும் சந்தேகத்தைக் கிளப்பியுள்ளது.

அரபு மக்களின் நியாயமான இலட்சியத்துக்காக கடந்த 80 ஆண்டுகள் போராடி வந்த நிஜமான போராளிகளால் இப்போது தனக்கு ஒரு சதத்துக்கும் பிரயோசனமில்லை என ஸ்தாத்த குறிப்பிட்டிருப்பது இவர்களுக்கு வருத்தத்தை அளிக்காதிருக்க முடியாது. அகில-அரபு உச்சி மகாநாடுகள், ஐ. நா. தீர்மானங்கள், சோஷலிஸ சமாஜமும் மூன்றாவது உலகம் அளிக்கும் ஆதரவு, நாலு மத்திய கிழக்கு யுத்தங்களில் அரபு மக்கள் செய்த தியாகங்கள்—

இவை யாவற்றினதும் உண்மையான பெறுமதி என்ன? இக்கேள்வியை பல அரபு நாடுகளினுள்ளவர்கள் இயல்பாகவே கேட்டுள்ளனர்.

ஸ்தாத்தின் புதிய '98-ஏற்பாடு', மத்திய கிழக்குத் தீர்வுக்கான முழு அரசியல் பொறுப்பினையும் அமெரிக்காவிடம் கையளிப்பதற்கும், இதன் மூலம் கெய்ரோவை அச்சுறுத்தும் உள்நாட்டு ஸ்திரமின்மையிலிருந்து மீளவுமான ஒரு தந்திரமாகும்; கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம், பல்கலைக்கழகங்கள் மூடப்பட்டமை, அவசரகால நிலை பிரகடனம்—இவையெல்லாம் வெகுஜன ஆர்ப்பாட்டத்தால் கெய்ரோ ஆட்சி பீடம் எவ்வளவு தூரம் அஞ்சி நடுங்குகிறது என்பதையே காட்டுகின்றது.

எது எவ்வாறாயினும், ஒரு எரிமலையின் மீது அமர்ந்துள்ள கெய்ரோவை அரசியல், பொருளாதார ரீதியில் மேலும் நம்பியிருப்பது பற்றி மேற்குலகில்குறிப்பாக அமெரிக்காவில் புனர் பரிசீலனைகள் நடைபெறத்தொடங்கியுள்ளதென்னவோ வாஸ்தவம்: ★

இலக்கியத் தரமான ரசனையாளர்களை மல்லிகை இன்னமும் சென்றடையவில்லை என்ற உண்மை எமக்குத் தெரியும். அதேபோல, அப்படியான சுவைஞர்கள் அசட்டையாக இருக்கின்றனர் என்றும் நாம் புரிந்துகொண்டுள்ளோம். எனவே இருபகுதியினரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளத் தக்கதாக

நெருங்கி வரவேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தெரிந்த நண்பர்கள் தெரியாத சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகையை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்; அவர்களை அதற்கு நெருக்கப்படுத்த வேண்டும்.

மல்லிகையின் போராட்டமே இலக்கிய வேள்வியாகும். இந்த வேள்வியில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் ஆண்டுச் சந்தாவாக ரூபா 12/ஐ உடன் அனுப்பி உதவலாம்.

பேரம்

‘செங்கை ஆழியான்’

‘பாறுக் கிழவியை இன்னமும் காணவில்லை’

வரதசுந்தரர் விருந்தையில் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் அமர்ந்திருந்தவாறு அடிக்கடி வெளிப்படலையையும் விருந்தையின் மூலையையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக்கொண்டார். விருந்தையில் மூலையில் கிடந்த உடைந்த வாங்கில் அவள் அலட்சியமாக அமர்ந்திருந்தாள். கூரைவளையிலிருந்து தொங்கிய கம்பியில் கொழுவப்பட்டிருந்த வாந்தரின் வெளிச்சம், அவள் அமர்ந்திருக்கிற அலட்சியமும் சலனமற்ற கரிய விழிகளில் லாந்தரின் சன்ன ஓளி படர்ந்ததால் தெரிகின்ற அகம்பாவமும் அவருக்கு எரிச்சலை மூட்டின.

‘எளிய வேசை... கொழுப்பைப் பார்’ சுருட்டொன்றை எடுத்துப் புகைத்தவாறு மீண்டும் அவர் படலையை நோக்கத் தொடங்கினார். மனம் ஓரிடத்தில் தரிக்காது தவித்தது. அவளை அடிக்கடி பார்க்க வேண்டும்

போல தவிப்பு. ‘இந்தக் கிழவி எங்கை தொலைந்தாள்?’

‘என்ன தொரை அப்படிப் பாக்கிறே? என்னில ஓனக்கு நம்பிக்கை இல்லையா? அல்லது ஒன்னில ஓனக்கு நம்பிக்கையில்லையா?’ என்று அவள் கேட்டு விட்டுச் சிரித்தாள்.

அவளை அடங்காக்க கோபத்தோடு திரும்பிப் பார்த்தார் வரதசுந்தரர். மூதேவி சிரிப்பதும் கவர்ச்சிதான்.

‘கதையாமல் இரடி என்று அவளை அடக்கினார். மனம் அடங்கினுல்தானே? ‘என்ன கேள்வி கேட்டுவிட்டாள்? என்னில ஓனக்கு நம்பிக்கையில்லையா? ஒன்னில ஓனக்கு நம்பிக்கையில்லையா?’ மீண்டும் மீண்டும் அதே கேள்வி சிந்தையைக் குழப்பியது. தொண்டையைக் காறித்துப்பிவிட்டு அவளைப் பார்த்தார். அவள் சிரித்தபடி அவரைப் பார்ப்பது தெரிந்தது. அவள் பார்வையை அவரால் எதிர் கொள்ள முடியவில்லை. சட்டென முகத்தை திருப்பிக் கொண்டார். என்ன உபத்திரவம்?

எல்லாம் இந்தக் கந்தசாயியல் வந்த வினை? இருக்கேலாமல் அவன் வந்து முறைப்பாடு செய்ததால் தான் அவர் இப்போது அவருக்கு முன் காவலாக இருக்க வேண்டி வந்து விட்டது. அவள் என்ன கேள்விகள் கேட்கிறாள்?

அன்று அதிகாலையிலிருந்து நடந்து முடிந்தவை அவர் நினைவில் எழுந்தழிந்தன. அதிகாலைப் பொழுதும் அன்று சுகமாக இருக்கவில்லை. போர்த்து முடங்கிக் கொண்டு ஏழு மணிவரை படுக்கையிற் கிடப்பவர் அவர். ஆனால் இன்று—

பனிப்புகார் வானத்துக்கும் நிலத்துக்கும் திரையாகக் கவிந்திருந்தது. தை மாதப் பனி.

குளிருக்கு அடக்கமாக இழுத்து மூடிக்கொண்டு வரதசுந்தரர் கட்டிலில் முடங்கிக் கிடந்தார்.

வெளிப்படலைக்கு அப்பால் ஒழுங்குகையில் நின்று யாரோ அவரைக் கூப்பிட்டது போல இருந்தது. போர்வையை உதறி விட்டு அறைக்கதவைத் திறந்து விருந்தையில் கால் பதித்தபடி அதிகாலைப் பனிப்புகார் ஊடாக, வெளிப்படலையை ஊன்றிப் பார்த்தார் வரதசுந்தரர். தூரத்தில் மயில் ஒன்று கேவும் சத்தம் எழுந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து கட்டாக்காலி மாடுகள் ஈக்கடி பொறுக்க மாட்டாமல் கத்தும் சத்தம்.

அவரது தூக்கத்தை அவை தான் கலைத்திருக்க வேண்டும். ஒழுங்குகையில் எவரையும் காணும்: வழக்கத்திலும் பார்க்க இன்று வரதசுந்தரர் அதிகாலையிலேயே நித்திரை கலைந்து எழுந்துவிட்டார். இரவு முழுவதும் அவருக்கு நல்ல உறக்கமில்லை. வீட்டுச் சிந்தனைகள் ஓயாமல் எழுந்து அவரது உறக்கத்தைப் பாழடித்துவிட்டன. 'இன்று எப்படியாவது ஒரு ஐம் பது ரூபாவிற்கு வீட்டிற்கு மணி ஓடர் அனுப்ப வேண்டும்' என்ற எண்ணமும் எழுந்தது.

தூக்கம் கலைந்ததால் மீண்டும் அவரால் படுக்கையில் கிடக்க முடியாது. விருந்தையை விட்டு முற்றத்தில் இறங்கினார். நிலம் சில்லென்று குளிர்ந்தது. குளிர் காற்று உடலில் ஊசி முனைகளாகக் குத்தியது. வேலி ஓரம் குந்திவிட்டு எழுந்தபோது ஒழுங்குகையில் மண்வெட்டியைத் தோளில் போட்டபடி சின்னப்பு

வயலிற்குச் செல்வது தெரிந்தது: அவர் அவனைக் கூப்பிடுவதற்கு முன்னரே சின்னப்பு அவர் வேலி ஓரம் நிற்பதைக் கண்டு கொண்டான்.

'என்ன விதானையார், விடியப்பறமா எழும்பிட்டியன்? ஏதாவது கேசே...?'— முகம் கழுவி பட்டையாக விழுதி தரித்திருந்தான். அரையில் ஒரு சிறு துண்டைத் தவிர வேறொரு ஆடையும் உடலில் இல்லை. பனிக்குளிருக்குப் பழகிப் பழகி மரத்துப் போன கிழட்டு உடம்பு, வரதசுந்தரர், கைகள் மறைக்கச் சேட்டும் அணிந்து அதன் மேல் பழைய சுவெட்டர் ஒன்றும் அணிந்திருந்தார். அப்படியும் காட்டுக் குளிர் அவரை உதற வைத்தது.

'இஞ்ச சின்னப்பு ஒருக்கா கேத்திலக் கழுவி தண்ணி அள்ளி அடும்பை மூட்டிட்டுப் போ... இந்தக் குளிரில என்னை தண்ணியில் கைவைக்கேலாது: குடாத் தேத்தண்ணி குடிக்காமலும் ஒண்டுமே ஏலாது'

சின்னப்பு மண்வெட்டியை முற்றத்தில் ஓதுக்காக வைத்து விட்டு வீட்டிற்குள் புகுந்தான். இரண்டு அறைகளும் விருந்தையும் கொண்ட குடியேற்றத்திட்ட வீடு. அக்காணிக்கூரியவன் பட்டினத்தில் இருந்ததால் வேலை மாறி வந்த வரதசுந்தரர் அந்த வீட்டையும் காணியையும் குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தார். அவரது குடும்பத்தினர் பட்டினத்தில்.

'தலிய இஞ்சை இருந்து ஏன் கஷ்டப் படுகிறியள் விதானையார்?' என்று கேத்திலைக் கழுவும்போது சின்னப்பு கேட்டான்.

'நான் பென்சன் எடுக்க இன்னமும் எட்டு வரியம்தான் இருக்குது. அதுக்கிடையில இந்தக் காட்டுக்கை மாத்திவிட்டீடி

டான்கள். என்ன செய்யிறது? என்று பெருமூச்சு விட்டார் வரதசுந்தரத்தார்.

அவருடைய மனக் கண்களில் அவரை இப்படி இருபத்தி நான்கு மணித்தியாலத்தில் இடம் மாற்றிவிடக் காரணமாக இருந்த சிவசம்புப் பொடியன் தெரிந்தான். அவர் முதல் வேலை பார்த்த இடத்தில் அவருக்கு எதுவித குறையும் இல்லை. உத்தியோகத்தர்களுக்குக் கொடுத்துப் பழகிய ஊர். காலையில் பஸ்சில் வந்து இறங்கி, ஊருக்கும் பட்டினத்துக்கும் இடையில் இருக்கும் கடலை யந்திரப்பாதை மூலமோ வள்ளங்கள் மூலமோ காண்டி சுந்தோரில் ஒப்பம் வைத்துவிட்டு, வசதி போல ஓரீரு கிராமங்களுக்குச் சென்று பொழுதைக் கழித்துவிட்டு பின்னேரம் அல்லது மத்தியானம் பட்டினத்துக்குத் திரும்பும் உத்தியோகத்தர்களின் கைகளில் தொங்கும் பைகளில் முட்டைகள், காய்கறிகள்.

‘இங்கினேக்கை மலிவு. அது தான் வாங்கினாலும்கள்’ என்று அவர்கள் கூறினாலும் நம்புவதற்கு எவருமில்லை. சுவலைப்படுவதற்கும் எவருமில்லை. சிவசம்புப் பொடியன் பட்டினத்தில் படித்துவிட்டு ஊருக்கு வரும் வரை. சிவசம்புப் பொடியன் வந்ததும் வராததுமாக குரல் எழுப்பிவிட்டான்!

‘நாங்கள் சுரண்டப்படுகிறம். உத்தியோகத்தர்கள் சரிவரத்தங்கள் கடமைகளைச் செய்யாது கிராமத்தை நாசப்படுத்துகின்றார்கள். இனியும் நாங்கள் உறங்கிக்கிடக்கக் கூடாது’

அன்றுதான் வரதசுந்தரருக்குத் தொட்டது சனி. அவருடைய ‘சேவிசில்’ சிவசம்புப் பொடியனைப் போல எத்தனை பேரைப் பார்த்திருக்கிறார்?—

அப்படித் தான் தப்புக் கணக்குப் போட்டார்.

சிவசம்புப் பொடியனின் மாமன், காணி ஒன்றிற்கு விண்ணப்பித்திருந்தார். அந்த விண்ணப்பம் வரதசுந்தரரின் சிபார்சிற்காக காரியாதிகாரியால் அனுப்பப்பட்டிருந்தது. வரதசுந்தரர் சிபார்சு செய்யாமல் நாளைக் கடத்தினார். கடைசியில் சிவசம்புப் பொடியனின் மாமன் விதானையாரைப் பார்க்க வந்தார், கையில் பெரியதொரு சேவலுடன். ஆட்டுக் கடாவுடன் செய்யவேண்டிய சிபார்சு இது என வரதசுந்தரர் எண்ணமிட்டபோதிலும், பரவாயில்லை என்று திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார்.

சிவசம்புப் பொடியனின் சதியை உணராமல் வரதசுந்தரர் பொறியில் அகப்பட்டுக் கொண்டார். சேவலைக் கையில் வாங்கும்போது காரியாதிகாரியும் சிவசம்புப் பொடியனும் அங்கு திடீரென நுழைந்தனர்; வரதசுந்தரர் திகைத்துத் திக்கு முக்காடி, ‘உது நீ சொல்லுற விலைக்குச் சரிப்படாது கண்டியோ? எட்டு ரூபா துறன் பீடி சேவலை’ என்று சமாளிக்க, உண்மையைக் கண்ட காரியாதிகாரி புன்னகைக்க, பின்னர் அவர் கெஞ்சிக் கூத்தாடி மனைவி மக்கள் பின்னாகுட்டி குமர் என்று சிவசம்புப் பொடியனிடம் காவில் விழாக் குறையாகக் கெஞ்சி ‘இந்தமுறை மட்டும் விடுங்கோ சேர், பாவி மனிசன்’, ஆனா உடனை எங்கட ஊரை விட்டு மாத்திவிட்டிருங்கோ...’ என்று பொடியன் அபயம் அளிக்க....

‘தண்ணி கொதிச்சிட்டுது விதானையார், அப்ப நான் வாறன். நான் அடாத்தா வெட்டின காணித்துண்டிற்கு ஒரு

பேமிற் தந்திடுங்கோ விதானையார்' என்று ஒரு விண்ணப்பத்தையும் சொல்லிவிட்டுச் சின்னப்பு வெளியேறினான். தேநீர் குடிக்குபோது கூட சிவசம்புப் பொடியன்தான் நினைவில் நின்றுன். அந்தக் காலம் போல இல்லை இந்தக் காலம். பொடியன் வலு விழிப்பு!

தேநீர் உள்ளே இறங்கியதும் வரதசுந்தரருக்கு உடலில் ஒரு தெம்பு பிறந்தது. கூடவே வீட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டிய மணி ஓடரின் நினைவும் எழுந்தது. ஐம்பது ரூபாய் இண்டைக்கு அனுப்பினால் தான் மனிசி சமாளிப்பான்.

கிணற்றடியில் முகம் கழுவிக்கொள்ளும் போது கூட ஏனோ சிவசம்புப் பொடியனின் நினைவு எழுந்தது. எளிய வடுவா, அங்க இருந்திருந்தான் எண்டா அவருக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிச்சிருப்பன். இந்த ஊரைப்போல பொலிசிலாத ஊர் தானே? வளமாத் தம்பியை மாட்டியிருக்கலாம்!

ஒரு கூட்டம் வெண்கொக்குகள் கீழ் வானத்திலிருந்து மேற்குப் பக்கமாகப் பறந்து சென்றன. தாள லயத்தோடு அவை இறகசைத்துப் பறப்பதை வரதசுந்தரர் ஒருகணம் தன்னை மறந்து கவனித்தார். ஒருகணம் தான். மீண்டும் அவர் நினைவில் 'ஐம்பது ரூபாய் மணி ஓடர்' இரண்டு ரூபாயும் சில்லறைக்காகும்தான் அவர் பேசில் இருக்கின்றது.

அறைக்குள் வந்து உடையை மாற்றிக் கொண்டார். பின்னர் மேசை முன் அமர்ந்து தன் கைப்பையைப் பிரித்தார். அவரது அறிகைக்காக வந்திருந்த காசி தக் கட்டொன்று கிடந்தது. காணி கேட்டு விண்ணப்பங்கள், அடாத்தாக வெட்டிய புலவுக

ளுக்குப் பேமிற் கேட்டு விண்ணப்பங்கள், கூப்பன் கேட்டு விண்ணப்பங்கள், பிச்சைச் சம்பளம் கேட்டு, ஒவ்வொன்றாகத் தட்டிப் பார்த்தார்.

இன்று இவற்றிற்கு அறிகை தயாரிக்கத் திரிவதில் பயனில்லை. எல்லாம் ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் கேசுகள்தான். என்ன செய்யலாம்?

'விதானையார்... விதானையார்...' தபால்காரக் கந்தசாமியின் குரல் வெளியில் கேட்டது. இந்த ஊரில் என்னதான் சரியாக இல்லாவிட்டாலும் தபால் மட்டும் அதிகாலையிலேயே வந்து விடும். அசட்டையாக எழுந்து வெளியில் வந்தார். அதே வேளை கந்தசாமியும் விழுந்தையில் ஏறினான். மூன்று கடிதங்களை விதானையாரிடம் நீட்டினான். வரதசுந்தரத்தார் கடிதங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார். கந்தசாமி விழுந்தையில் இருந்த வாங்கில் அமர்ந்து கொண்டான்.

வரதசுந்தரர் கடிதங்களைப் பிரித்தார். திடீரென அவர் முகம் மலர்ந்தது.

'வடுவா' என்றார் தன்னையும் மறந்து. கந்தசாமி அவரைப் பார்த்தான்.

'என்ன விதானையார்...?'

'உன்னையில்லையடா தம்பி... இது ஒரு பெட்டிசம்'

'ஆரைப் பற்றி விதானையார்?'

'ஆனே ஏன் உனக்கு? ஒருத்தர் எக்கச் சக்கமா மல்லி பதுக்கி வைச்சிருக்கிறாராம்'

'கிட்டடியிலோ?... தாரத்திலோ?...' என்று வினவினான் கந்தசாமி.

'கொஞ்சம் தூரம்தான், எண்டாலும் விடக்கூடாது. சட்டத்திற்கு மாறா பதுக்கி வைச்

ருக்கிற கள்ள வியாபாரிகளை ஒருக்காலும் விடக்கூடாது. சனங்களை உவங்கள் கொள்ளையடிக்க என்னைப் போன்ற அதிகாரிகள் பாத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது தம்பி. வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். உவரை இண்டைக்கு மாட்டுறன். படுபாவிகள் ஊரைக் கெடுக்கிறாண்கள். தலையிடி எண்டு குடிநீர் வைச்சக் குடிக்கிறதாக்கு ஒரு சொட்டு மல்லி கிடையாது. இவங்கள் பதுக்கி வைச்சிருக்கிறாங்க; விசயம் வெளியில தெரிய வாறத்துக்கு முந்தி நான் பிடிக்க வேணும். வாறன்

வரதசந்தரர் தன் சைக்கிளில் புறப்பட்டார். சென்ற இடத்தில்.....

'தொரை...' என்று அவள் கூப்பிட்டாள். அவர் சிந்தனை கலைந்தவராக அவளைப் பார்த்தார். என்ன என்குமாப்போல அவளது பார்வை இருந்தது.

'வெளியில போவணும் தொரை' என்றபடி எழுந்து நின்றாள் அவள்.

'என்னத்துக்கு?'

அப்படி ஒரு கேள்வியை ஏன் கேட்டோம் என்று ஆகிவிட்டது அவருக்கு. அவள் அசிங்கமாகக் காரணத்தைக் கூறி விட்டுச் சிரித்தாள்.

'சரி... சரி... அப்படி வேலி யோடை போயிட்டு வா'

அவள் முற்றத்தில் இறங்கி வேலி ஓரம் சென்றாள்.

'ஏய்... முண்டம் அங்கால கொஞ்சம் தள்ளிப் போயிரடி. வெட்கம் கெட்ட மூதேசி'

அவர் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார். அவள் மீண்டும் வந்து பழைய இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

'ஏன் தொரை நீ படுக்க வியா?...' அவள் கேட்டது அவருக்குத் தெளிவாக விழவில்லை. ஒழுங்கையில் கிடந்த கட்டாக்காலி மாடுகள் முட்டுப்பட்டுக் கத்திக் குரல் தந்தன. அச்சத்தத்தில் அவள் கேட்டது அமுங்கிப் போனது.

'பாறுக்கிழவி எங்க போனாள்? வந்தாள் எண்டாள் அவளிட்ட பாரம் கொடுத்திட்டு மனிசன் படுக்கலாம். காலையிலிருந்து ஒரே அலைச்சல்'

அன்று மாலை ஆறு மணியளவில்தான் வரதசந்தரர் கந்தோருக்குத் திரும்பி வந்தார். வரும் வழியில் வீட்டிற்கு ஐம்பது ரூபா மணி ஓடர் அனுப்பி வைத்து விட்டுத்தான் வந்தார். மனதில் ஒரு நிம்மதி. குளக்கட்டு ஒழுங்கையால் வரும் போது கந்தசாமி எதிர்ப்பட்டான்.

'என்ன விதானையார் போன காரியம்? பிடிச்சியனே?' என்று கேட்டான்.

'அது பொய்ப்பெட்டிசம் கந்தசாமி. இந்தக் காலத்தில இப்படி பெட்டிசங்களை நம்பி என்னைப் போன்ற அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுதில்ல. மினக்கெட்டுப் போய் அலைஞ்சதுதான் மிச்சம். அங்க ஒரு சிறங்கை மல்லி கூட இல்லை'

அவர் சொன்னதைக் கந்தசாமி பூரணமாக நம்பிக் கொண்டார்.

வரதசந்தரர் கந்தோருக்கு— கந்தோரும் வீடும் ஒன்றுதான்— வந்தபோது சிட்டிக்கிழவன் முற்றத்துப் படியில் அமர்ந்திருந்தான். விதானையாரைக் கண்டதும் சிட்டிக்கிழவன் மரியாதையாக எழுந்து நின்றதுடன் தோளில் கிடந்த சால்வையை யும் கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.

‘எப்ப வந்தனீ? என்ன விசயம்?’ என்று அசுவாரஸ்யமாக விதானையார் கேட்டார்.

‘அண்டைக்கு ஒரு புசல் கறுத்தச் சீண்டி கேட்டனீங்கள், அதுதான் கொண்டு வந்தான். மூண்டு மணிக்கே வந்திடன், காத்திருந்தான்’ என்று குழைந்தான் சிட்டிக் கிழவன்.

‘என்ன விலை?’

‘உங்களிட்ட என்ன விலை? சும்மா சந்தோசமா..... அப்ப நான் வாறன் விதானையார் ஐயா’ என்று கிழவன் தலையைச் சொறிந்தான்.

‘சரி, சரி. ஆணைப்பாதை கவனமாகப் பாத்துப் போ..... உன்ர அடாத்துக் காணி விசயமா வந்திருக்குது. நான் றெக்க மென்ட் பண்ணி அனுப்புறன். நாளைக்கே அனுப்புறன். மற்றது சிட்டி வாற கிழமை நான் ஊருக்குப் போறன், ஏலுமெண்டால் கொஞ்சம் மான் மரை வத்தல் அனுப்பி வைச்சிடு’ என்றார் வரதசுந்தரர் கம்பீரமாக. சிட்டிக் கிழவன் தலையை அசைத்து விட்டு வெளியேறினான். அடாத்துக் காணிக்குப் பேமிற் கிடைச்சது போல மகிழ்ச்சி.

கிணற்றடிக்குச் சென்று கைகால் முகம் கழுவி விட்டு அறைக்குள் வந்தார். விபூதியை எடுத்து நெற்றியில் பூசிக் கொண்டார். அறை வாசலில் நிழலாடியது?

கந்தசாமி வியர்த்து விறு விறுத்து நின்றிருந்தான். வேகமாக ஓடிவந்தவன் போலிருந்தது. மூச்சு வாங்கியது.

‘விதானையார் விசயம் தெரியுமே? எங்கட குளத்தடிப் பொடியள் எங்கையிருந்தோ ஒருத்தியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்ன சாதியோ? பொடிச்சி பறவாயில்லை. இருபத்

தைந்து வயசிருக்கும். பெயரில்லா வெளிப் புலவுக்குக் கொண்டு போறங்கள். நான் பின்னால போய்ப் பாத்திட்டுத் தான் வாறன். ஐஞ்சு பேர், அவள் ஒருத்தி’ இவற்றைக் கூறும்போது கந்தசாமியின் மனதில் படமாக ஏதேதோ நிகழ்ச்சிகள் ஓடின. ‘விடக்குடாது விதானையார். இளம் பொடியள் கெட்டுவாங்கள். ஊர் கெட்டும் போம்’

வரதசுந்தரரின் மனதில் குறுகுறுப்பு. ‘இந்தக்காலத்துப் பொடியள் இதிலும் வலு முன்னேற்றம்’

‘இப்ப எவ்வளவு நேரமிருக்கும்?’

‘கொஞ்ச நேரம் தான். உடனை போன எல்லாரையும் பிடிக்கலாம்’

‘உது பிரச்சினை கந்தசாமி: இப்ப அவனைப் பிடிச்சால் தொல்லை. நாளைக்கு நீதவாண்டம் டி. ஆரோவைக் கொண்டு ஏறிப்போட் எழுதி ஒப்படைக்கும் வரை...’ என்று வரதசுந்தரர் தயங்கினார்.

‘என்ன விதானையார் இப்படிச் சொல்லுறியள்? அதுக்காக சும்மா விடுகிறதே? ஊர்ப் பொடியங்களுக்கு நோய் நசல் பிடிச்சது எண்டா?’

‘சரி சரி வா’

இரவு எட்டு மணி வரை இருக்கும், பெயரில்லா வெளிப் புலவிற்குப் போன போது.

விதானையார் வரதசுந்தரர் வருவதைக்கண்ட இளம் பையன்கள் காட்டிற்குள் விழுந்தடித்து ஓடிவிட்டார்கள். அவள் மட்டும் தான் அகப்பட்டாள். அவள் விதானையாரைக் கண்டு பயந்ததாகத் தெரியவில்லை. வெகு அமைதியாகவும் அலட்சியமாக

வும் சேலையை எடுத்து அணிந்து கொண்டாள்.

‘நடவடி எளிய வேசை’ என்று வரதசுந்தரர் உறுமினர்.

‘நீ ஆரு தொரை?’ என்று அவள் அமைதியாகக் கேட்டாள்.

‘நான்தான் விதானையாரடி.’

‘அப்பிடினா வாறன் சாமி. நாணு சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படுவள். வாறன் தொரை ஆனா என்னில அடிச்சுக்கிடிச்சுக் கைவைச்சிங்கண்டு சொல்லிட்டன் சாமி, பிறகு அசிங்கமாப் போயிடும். நீ பிடிச்சுக் கோட்டில விடு அவ்வளவுதான் தொரை’

வரதசுந்தரர் அவளை ஒரு கணம் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். நிலவின் ஒளிக் கதிர்கள் அவளில் சரிந்தன. குறை சொல்ல முடியாத அளவு அவளிடம் கவர்ச்சி இருந்தது. ஏன் இந்தத் தொழிலுக்கு வந்தாளோ? அவளுடைய பேச்சில் இருந்து அவள் எச்சமுகத்தைச் சேர்ந்தவள் என அவரால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

‘சரிதான் நட’ என்றார் வரதசுந்தரர். ‘நடடி’ என்று தான் சொல்ல முயன்றார், ஏனோ டி’ தொண்டைக்குள் சிக்கிக் கொண்டது. ‘பொடியன்கள் சரியாத்தான் பிடிச்சிருக்கிறுன்கள்’

கந்தோருக்கு வந்ததும் வீரூந்தையில் இருந்த லாம்பு வெளிச்சத்தில் அவளை அவரால் நன்கு பார்க்க முடிந்தது. இருபத்தி மூன்று வயதுருக்கலாம். தலைமயிர் சிக்கடைந்து கிடந்தது. முகத்தில் கருமையின் கவர்ச்சி தெரிந்தது. மெலிந்தும் தடித்து மில்லாத உடல்வாகு.

‘அப்படி இரு’ என்று வாங்கைச் சுட்டிக் காட்டினார் வரதசுந்தரர்.

அவள் எதுவும் பேசாமல் அயர்ந்தாள்.

‘நான் வாறன் விதானையார்’ என்றான் கந்தசாமி. இவ்வளவு நேரமும் விதானையாரோடு ஒதுங்கி வந்தான் கந்தசாமி. அவன் குரல் கேட்டதும் அவன் அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.

‘ஏய் சாமி நீதானா காட்டிக் கொடுத்தது? துப்புக் கெட்ட ஆம்புளை. அந்தியில நாணு நிக் கேக்கை நீதானே என்னைக் கூப்பிட்டனி? என்னைக் கூட்டி வந்தவங்களுக்குப் போகாம உன்னை வர எப்பிடி தொரை முடியும்? பொருமையில் சீச்சி’ என்று பலமாக அவள் சிரித்தாள். அச்சிரிப்பில் கந்தசாமி குன்றிப் போய் நின்றான். வரதசுந்தரர் கந்தசாமியைக் கேள்விக் குறியோடு பார்த்தார்.

‘பொண்ணுவிசயமே இப்படித்தான் சாமி. ஒருத்தன் அனுபவிக்கிறதை ஏற்காத ஆம்புளையள். ஒருத்தன் ஓண்டைக் கூட வைச்சிருந்தா அது அவன் ரகெட்டித்தனம். அதுக்கு இவங்கள் கையாலாகாதவங்க ஏன் துடிக்கணும்? சந்தர்ப்பம் கிடைச்சவன் அனுபவிக்கிறான் தொரை கிடையாதவன் அவனைப் பற்றி கேவலமாப் பேசுத்திரியிறுன் பொருமை’

ஊர் உலகம் அடிபட்டவள் அவள் என்பதை விதானையார் புரிந்து கொண்டார்.

‘சரி சரி கதையாமல் இரு. கந்தசாமி, நீ போய் பாறுகிழுவியை உடனை வரச்சொல்லு. இராவைக்கு இவளுக்குக் காவல் போடவேணும்’

கந்தசாமி அவ்விடத்தை விட்டு விரைந்தான். விதானையார் முன் அவள் எப்படி உடைத்துவிட்டாள்.

அவன் மறைந்ததும் அவள் சிரித்தாள்.

‘ஏன் சிரிக்கிறாய்?’

'இல்ல தொரை. நீ எனக்குக் காவல் போடப் போறியா? உனக்குக் காவல் போடப் போறியா, சாமி?'

வரதசுந்தரர் உண்மையில் திகைத்துவிட்டார். எனக்குக் காவலா? அவளுக்குக் காவலா? அவர் அவளை ஊடுருவிப் பார்த்தார். அவள் அப்போதும் சிரித்தாள்.

'உனக்குத் தான்'

'என்னில அவ்வளவு பயமா தொரை? அல்லது உன்னில உனக்குப் பயமா தொரை?' மீண்டும் அவள் வார்த்தைகளால் அடித்துவிட்டாள்.

'நான் ஓடிவிட மாட்டன் தொரை, பயப்படாதை சாமி.'

'கதையாமல் இரு முண்டம்' என்று வெடித்தார் வரதசுந்தரர். அவள் அமைதியானான். என்றாலும் அந்தக் கேஸிப் புன்னகை உதடுகளில்.

'என்ன கேள்வி கேட்கிறுள்? இந்தப் பாறுக் கிழவி எங்கை இன்னமும் காணவில்லை. கந்த சாமி சொல்லாமலேயே சென்று விட்டானே?'

மனதில் குறுகுறுப்போடு உடலின் குறுகுறுப்பும் காய்ச்சல் கண்டது போல உடல் இலேசாகக் சுட்டது. வரதசுந்தரர் மீண்டும் படலையைப் பார்த்தபோது படலையைத் திறந்துகொண்டு எவரோ நுழைந்தனர். பாறுக் கிழவியோ? திடீரென ஒரு ஏமாற்றம் அவரைக் கவிந்தது. பாறுக்கிழவியல்ல. ஒருவகைத் திருப்தி.

'அது நான் சங்கு விதானை ஐயா' என்று குரல் கேட்டது.

'என்ன சங்கு? இந்த நேரத்தில், மனிசனை கொஞ்ச நேரம் நிம்மதியா இருக்க விடமாட்டீயள்'

சங்கு வெகு அடக்கமாக அறைக்குள் நுழைந்து மேசைக்குக் கீழ் ஒரு போத்தலை வைத்தான். நெய்யாக அல்லது தேனாக இருக்கும் என விதானையார் எண்ணிக் கொண்டார்.

'நானாயிண்டைக்குத் தவணை ஐயா'

'ஓ... அந்த வழக்கே? உன்ற மச்சானுக்கு இப்ப எப்படி? ஆசுப்பத்திரியால வந்திட்டானே நல்ல காயம் அவனுக்கு. எண்டாலும், நீ சங்கு அப்படி சன இரக்கமில்லாமல் காட்டுக் கத்தியால வெட்டியிருக்கக் கூடாது' என்றார் வரதசுந்தரர்.

'ஏதோ கோபத்திலே செய்திட்டன். நான் செய்த பிழைக்கு இருபத்தொரு நாள் நிமாண்டில இருந்து அனுபவிச்சிட்டன். எப்படியாவது மச்சானப் பிடிச்சுச் சமாதானப்படுத்தி என்னை இந்தக் கேசில இருந்து தப்பவைச்சிடுங்கோ விதானையார்' என்று சங்கு கெஞ்சினான். வரதசுந்தரர் வெகு நேரம் யோசிப்பவர் போலக் காணப்பட்டார்.

'சரி சரி உனக்குச் செய்யாத உதவியே? நான் சொன்னால் அவன் கேப்பான்'

சங்கு மகிழ்ச்சியோடு விடை பெற்றான். விடைபெறும் போது வரதசுந்தரர் சொன்னார், 'சங்கு நான் இந்தக்கிழமை ஊருக்குப் போகப் போறன். ஏலுமெண்டால் நல்லதா, சுத்தமானதா ரெண்டு போத்தல் நெய் கொண்டு வா'

அவன் தலையை ஆட்டிவிட்டுச் செல்லும்போது விழுந்தை மூலையில் அமர்ந்திருந்த அவளையும் அவரையும் ஒருவிதமாகப் பார்த்து விட்டுப் போனது போலப்பட்டது அவருக்கு. ஒரு விதமாக என்ன, விதமாக அப்படியோ?

நேரம் கழிந்தது. விதானையார் ஒரு சுருட்டொன்றை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக்கொண்டார். இனந் தெரியாத உணர்வுகள். அவளை அடிக்கடி பார்த்தார்.

‘தொரை..... கொஞ்சம் தண்ணி தாறியா?’ என்று அவள் கேட்டாள். அவர் கிளாஸ் ஒன்றில் தண்ணி எடுத்துவந்து நீட்டினார்.

‘பயப்படாமல் கொடு சாமி எனக்கு ஒரு நோயுயில்ல’ என்ற படி கிளாசை வாங்கிக் கொண்டார். வாங்கும்போது வேண்டும் என்றே அவரின் கைகளில் வருடியது போல.....

கதிரையில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார் வரதசுந்தரர். அவருக்கு நாற்பத்தேழு வயது. இப்போது ஏன் அந்த நினைவு?

‘உனக்கு என்ன பேர்?’

‘ஏதோ பேர் சாமி’

‘இப்படி ஏன் நடக்கிறாய்?’

‘பசிதான், வயித்துப் பசி. தொரை, கட்டின புரிசன், அது ஒரு பொட்டையன் ஓடிட்டான்’

வரதசுந்தரர் சற்று நேரம் மௌனமாக இருந்தார்.

‘பொடியன்கள் எவ்வளவுக்குப் பேசினாங்கள்?’

‘பத்து ரூபாக்கு தொரைஃ ஐஞ்சு பேர். ஓராளுக்கு ரெண்டு ரூபா’

‘நீ வந்து கெடுத்திட்டியே பாவங்கள். சல்லியைத் தந்திட்டு இல்லாமல் ஓடிட்டான்கள். மூனு பேரு பாவம்’ என்று அவள் சிரித்தாள்.

வரதசுந்தரருக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. உடல் மெதுவாகச் சூடேறத் தலைப்பட்டது. பாறுக்கிழவி வராமல் இருக்க வேண்டும்.

‘இரண்டு ரூபா... இரண்டு ரூபா...’ வரதசுந்தரர் துணிந்து சேட் பையினுள் கையை விட்டு இரண்டு ரூபாத் தான் ஒன்றை வெளியில் எடுத்தார்.

‘இந்தா’ என்று அவளிடம் நீட்டினார். அவள் சிரித்தாள்.

‘உனக்கு ரெண்டு ரூபாவா சாமி. நான் நேற்றில நைற் தொரை. அவங்க சின்னப் பொடியன்க, ஆசைப்பட்டிட்டாங்க, சுறுக்கா வேகம் பிடிச்சவங்க சட்டபுட்டென்று எழுந்திடுவாங்க. உனக்கென்ற பத்து ரூபா கொடு தொரை, நீ ருசிகண்ட பூணையி...’

வரதசுந்தரத்தார் ஏமாற்றத்துடன் நின்றார். என்னிடமே பேரம் பேசுகிறுள்?

நீட்டிய கரம் அதே வேகத்துடன் ரூபாத்தானை சேட்டினுள் வைத்தது. கோபத்தோடு அவளைப் பார்த்தார்.

‘உன்னட்ட காசில்லையா தொரை. காசி இல்லையிண சொல்லு. ஆசைப்பட்டட்ட சும்மா வாறன்’

‘சீச்சி, எவ்வளவு கேவலமா என்னை மதிச்சிட்டாள்’ தன்னை மறந்தவரர்க்க் கையை ஒங்கி ஆவேசமாக அவளை அறைய நெருங்க, அவள் சுவருடன் ஒதுங்க.....

‘என்ன விதானையார், உந்தத் தேவடியானைப் போய் அடிக்கிறியளே? அடியாதையுங்கோ. உவளுக்கு அடிச்சா உவளுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்’ என்ற படி. பாறுக்கிழவி படிகளில் ஏறினாள்.

ஒங்கிய கரத்தை தாழ்த்திக் கொண்டார். கோபமாக வந்து கதிரையில் அமர்ந்துகொண்டார்.

‘எளிய வேசை... ஊரைக் கெடுக்க வந்திட்டாள்.....’ ★

சந்திப்புகளும்

சர்ச்சைகளும்

க. கைலாசபதி

ஈமார் ஒரு வருடத்தின் பின் தென்னிந்தியாவிலே பிரயாணஞ் செய்யும் வாய்ப்புக் கிட்டியதும், இலக்கிய உலகிலும் தமிழாராய்ச்சித் துறையிலும் இன்று நிலவும் போக்குகளை ஓரளவு கண்டறிய முற்பட்டேன். ஏறத்தாழ இருபது நாட்கள் திருச்சி, மதுரை, சென்னை, பெங்களூர், மைசூர் முதலிய, இடங்களிற் பிரயாணஞ் செய்த போது பல படைப்பாளிகளையும் திறமையாளர்களையும் ஆராய்ச்சியாளர்களையும் சந்திக்கவும், சர்ச்சை செய்யவும் கலந்துரையாடவும் போதிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன: சில தினங்களில் காலே முதல் நள்ளிரவு வரை இலக்கிய சர்ச்சைகள் நடைபெற்றதுமுண்டு. சம்பிரதாய பூர்வமாகவும் முறைமைப் படாத வகையிலும் நடைபெற்ற இவ்விலக்கியச் சந்திப்புகள் மூலம் தென்னிந்திய இலக்கிய நிலை பற்றிக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அறிந்து கொள்ள முடிந்தது:

திருச்சி விமான நிலையத்தில் எங்களை (என் மனைவியும் என்னுடன் பிரயாணஞ் செய்தார்) வரவேற்பதற்காக வந்திருந்த எழுத்தாளர்கள் விமான நிலை

யத்திலிருந்து நகருக்குக் காரிலே போகும் பொழுதே இலக்கிய உரையாடலை ஆரம்பித்து விட்டனர். "ஐய ஐய சங்கர நாவலைப் படித்திருப்பீர்கள்; உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?" இது ஒரு கேள்வி. இத்தகைய வினாக்களை அடிக்கடி எழுப்பிக் கொண்டே இருந்தனர். இலங்கையிலிருக்கையில் ஜெயகாந்தனது புதிய நாவலைப் பற்றியும், மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்ட அந் நாவல் அறுபதினாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாகியமை பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். ஆனால் நாவல் கிடைக்கவில்லை. திருச்சியில் தங்கியிருந்த முதல் நாளே அதனைப் பெற்று வாசித்தேன்.

சர்ச்சைக்குரிய எழுத்தாளர் என்ற வகையில் ஜெயகாந்தனைப் பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் காரசாரமானவையாயும் எண்ணிக்கையில் அதிகமாயும் இருப்பதாய் மேலோட்டமாய்ப் பாரீக்கும் ஒருவர் எண்ணக்கூடும். அத்தகைய எண்ணமும் தவறன்று. ஆயினும் சற்றுக்கூர்ந்து நோக்கினால், பொதுவாகவே சமகால எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய அக்கறையும் ஆய்வுகளும்

தமிழ்நாட்டில் அண்மைக்காலத்தில் பெருகிவந்துள்ளமை புலனாகும். படைப்பிலக்கிய காரர், வாசகர் ஆகியோர் மத்தியில் மட்டுமன்றிப் பல்கலைக் கழக ஆய்வாளர் மட்டத்திலும் தற்கால ஆக்க இலக்கிய ஆர்வம் பரவலாய்க் காணப்படுகின்றது. இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, சென்னை மாநிலக் கல்லூரிக் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் ந. பிச்சமுத்து அவர்கள் மிகச் சமீபத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் படைப்பிலக்கியம் (1976) என்னும் நூலைக் குறிப்பிடலாம். விடுதலைக்குப் பிற்பட்ட தமிழ் நாவல்களிலே சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருக்குமாற்றை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் பிச்சமுத்து அவர்கள் சமகால இலக்கிய எழுச்சியால் ஈர்க்கப்பட்ட மரபுவழித் தமிழாசிரியர்களில் ஒருவர். அவரது நூலில் படைப்பிலக்கியத்துக்கு வரைவிலக்கணமும் விளக்கமும் கூறப்படுகின்றன. படைப்பிலக்கியத்தைப் பற்றித் தனியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட முதலாவது தமிழ் நூல் என்ற வகையில் அதற்கு முக்கியத்துவம் உண்டு. எனினும் காலப்போக்கில் நூலாசிரியரே அதிர்வல திருத்தங்களைச் செய்ய முற்படுவார் என்று நினைக்கிறேன்.

பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே நவீன இலக்கியங்களை ஒழுங்காகவும் குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டத்திற்கமையவும் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினர். 1975-ம் வருடம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் போயிருந்த வேளை உத்தியோக பூர்வமான கூட்டமொன்றிற்காக மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கலாநிதி முத்துச்சண்முகன் அங்கு வந்திருந்தார். சென்னையிலிருந்து மதுரைக்கு

வருமாறு வற்புறுத்தினார்: 'உங்கள் அபிமானிகள் பலர் மதுரையில் இருக்கிறார்கள். உங்கள் வருகை அவர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். அவசியம் வாருங்கள்' என்று அன்பாக அழைத்தார். சென்னையிலிருந்து நான் புதுடில்லிக்குப் போக வேண்டியிருந்தமையால் மதுரைக்குச் செல்ல இயலாமற் போயிற்று.

'அடுத்த தடவை கட்டாயம் வருவேன்' என்று அவரிடம் கூறியிருந்தேன்; 'சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுவது போல இம்முறை மதுரைக்கு வந்து தனது சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடங்குகிறார் நண்பர்' என்று, நான் பங்குபற்றிய கலந்துரையாடற் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த பேராசிரியர் முத்துச்சண்முகன் குறிப்பிட்டார். சுமார் முன்றரை மணி நேரம் நடைபெற்ற கலந்துரையாடலிற் பெரும்பாலும் தற்காலத் தமிழிலக்கியம் சம்பந்தமான விஷயங்களே அடிபட்டன; மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அதனுடன் இணைந்துள்ள கல்லூரிகளிலும் முதுகலை, கலாநிதிப்பட்டங்களுக்காக ஆராய்ச்சி செய்கின்ற மாணவரும், பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும், ஏனையோருமாக ஏறத்தாழ இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் குழுமியிருந்த அக் கூட்டத்திலே, முதலில் நான் உரையாற்றினேன். தற்காலத் தமிழியல் ஆய்வுப் போக்குகள் பற்றிப் பேசினேன். பின்னர் நீண்ட கலந்துரையாடல் நிகழ்ந்தது. அவ்வரையாடலிற் கணிசமான பகுதி புதுக்கவிதை பற்றியதாயிருந்தது: புதுக்கவிதை எழுதுவோர் சிலர் அவையில் இருந்தமையாலும், மரபுவழித் தமிழ்நிறுவர் சிலர் புதுக்கவிதைக்கு மறுப்பான கருத்துடையோராய்

அங்கிருந்தமையாலும் கலந்து ரையாடல் களைகட்டியது: புதுக்கவிதை குறித்து எனது உரத்த சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்த வாய்ப்பான களமாகவும் அது அமைந்தது. இவ்வூரையாடலிலே முத்துச்சண்முகன் அவர்களும் இடையிடையே குறுக்கிட்டுச் சபையை நெறிப்படுத்திச் சென்றார்.

சாதாரணமாகப் பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள — குறிப்பாகத் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களிலுள்ள — சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் பேராசிரியரும் புதுக்கவிதை போன்ற ஆதுனிக இலக்கிய வடிவங்களில் அக்கறையற்றவராகவே இருக்கின்றனர். ஆயினும் மொழியியற்றுறையில் முறையான பயிற்சியும் ஈடுபாடும் கொண்டுள்ள முத்துச்சண்முகன் அவர்கள், மொழியியல் அடிப்படையிலே புதுக்கவிதைகள் சிலவற்றை ஆராய்ந்து கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் (1976) என்னும் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் ஒன்று 'பிச்சமுர்த்தியின் புதுக்கவிதை' என்பது. புதுக்கவிதையை வெறுப்போரும் ஆதரிப்போரும் கட்சிபிசிந்து மோதுகையில், பெரும்பாலானோர் உணர்ச்சிவசப்பட்டு அபிப்பிராயங்களைக் கொட்டிவிடுகின்றனர். உள்ளடக்கம், ஓசைநயம் என்ற இரு அம்சங்களே மீட்டும் மீட்டும் நையப்பேசப்படுகின்றன. பேராசிரியர் முத்துச்சண்முகன் அவர்கள், தனது மொழியியற் பயிற்சிகாரணமாக மொழியியல் கோட்பாடுகள் சிலவற்றின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தை அணுக முயன்று வருபவர். அத்தகைய ஒரு முயற்சியாகவே புதுக்கவிதையின் யாப்பமைதியை

அமைப்பு முறை அணுகவில் ஆய்ந்து காட்டியுள்ளார்.

'புதுக்கவிதையில் இக்கால உரைநடையில் காணப்படுகின்ற புணர்ச்சி விதிகளே செயற்படுகின்றன. புதுக்கவிதைக்கு அடிப்படைக் கூறு சொல். சொல், தொடர், வாக்கியம் என்ற மூன்றுமே இவர்கள் கையாளுகின்ற புதுக்கவிதை உறுப்புகள்..... இவ்வாறு பொருள் தருகின்ற முறையில் சொற்களை இணைத்துத் தொடராகக் கொண்டு அத்தொடர்களை அடிகளாகக் கொள்வதே புதுக்கவிதை இலக்கணம் எனலாம்..... புதுக்கவிதை எழுதுகின்றவர்களும் உள்ளுணர்வால் தாங்களாகத் தெரிந்து கொண்டு ஒரு இலக்கண அமைதியோடுதாம் கவிதைகளை எழுதுகின்றனர்.'

பேராசிரியர் முத்துச்சண்முகத்தின் கருத்துக்களையும் முடிபுகளையும் விமர்சிக்கலாம்; அவற்றுடன் முரண்படலாம். எனினும் புதுக்கவிதை போன்ற பரீட்சார்த்த முயற்சிகளுக்கும் உரிய இடமளித்து ஆராய்ச்சியை வழி நடத்த அவர் காட்டும் பாதை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையைத் தமிழகத்தின் முன்னோடியாகவும் ஆதர்ஷமாகவும் ஆக்கியுள்ளது. மரபு வழிவரும் இலக்கிய இலக்கணங்களை ஆராய்கின்ற அதே வேளையில், நாட்டார் பாடல்கள், கலைவடிவங்கள் முதலியவற்றையும், தற்கால இலக்கியங்களையும் உயர் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களுக்காக ஆய்கின்ற விரும்பத்தக்க போக்கினை மதுரையிற் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

ஈழத்திலும் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் இத்தகைய போக்

குக் காணப்படுவதால், மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்த் துறையினர் நம்முடைய ஆய்வு உரையாளர்களுடன் மாணசிகமான உறவு கொண்டுள்ளனர் என்று தோன்றியது. இதன் அடிப்படையிலேயே யாழ்ப்பாணவளாகத்தில் நடைபெறவிருந்த நாவல் நூற்றாண்டு விழாக் கருத்தரங்கு பற்றி விவரமாக விசாரித்தனர்; 'ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியல் துறைகளும்' என்ற தலைப்பில் சென்ற வருடம் நாம் நடத்திய கருத்தரங்குத் தொடர்பற்றி ஆழ்ந்த அக்கறையுடனும் விருப்பார்வத்துடனும் வினவினர். (நாவல் நூற்றாண்டு நிறைவை முன்னிட்டு இலங்கை வாடுவித் தமிழ்ச் சேவையில் ஒலிபரப்பாகிய நாவலிலக்கியப் பேச்சுத் தொடரைக் கேட்டின்புற்றிருந்த இலக்கிய ஆர்வலர் பலரையும் தமிழ்நாட்டிற் கண்டு வியப்படைந்தேன்.)

தேசிய இலக்கிய இயக்கத்தின் விளைவாகக் கடந்த சில தலாப்தங்களாக நமது நாட்டிலே ஆக்க இலக்கியமும், நவீன இலக்கிய வரலாறும் இலக்கிய ஆசிரியர்களது பிரதான கவனத்தைப் பெற்றுவந்துள்ளன. நூல்களின் எண்ணிக்கை குறைவாய் இருப்பினும் அவற்றின் தரம் உயர்ந்ததாகவே தமிழக இலக்கிய ஆய்வாளர்களாற் கருதப்படுகிறது. இதனால் இன்று தமிழகம் செல்லும் சமுத்தூ இலக்கிய கர்த்தா ஒருவர் நட்பும், விஷய ஞானமும் கொண்ட சிறுச் சிறு குழுக்களுடன் சமுத்தூ — தமிழக இலக்கியங்கள் பற்றிப் பயனுள்ள சர்ச்சைகள் நடத்த வாய்ப்புண்டு. இக் கூற்றை நிரூபிப்பதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் காட்டலாம். இவ்விடத்தில் ஒன்றை மட்டும் மாதிரிக்காகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:

மதுரையில் நாம் தங்கியிருந்த வேளையில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் மதுரைக் கிளையைச் சேர்ந்த இலக்கிய அன்பர் சுமார் பதினமர் என்னைச் சந்தித்து உரையாடிப் போக வந்திருந்தனர். டாக்டர் தி. ச. நடராசன் அவர்களை அழைத்து வந்தார். ஒரு வகையில் பேட்டியாகவும், இன்னொரு வகையில் ஒளிவு மறைவில்லாத உரையாடலாகவும், மொத்தத்தில் இரு நாட்டுத் தமிழிலக்கிய நிலை குறித்துப் பயன்தருகின்ற கருத்துப் பரிமாறலாகவும் அமைந்த அச்சந்திப்பின்போது, அவர்கள் சமுத்தூ அரசியல் நிலைமையின் பின்னணியில் இலக்கியப் போக்குகளை நன்கு அவதானித்து வந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாயிற்று. வந்திருந்த நண்பர்களிற் பெரும்பாலானோர் இளைஞராயிருந்தனர்; சிற்சில கருத்து வேறுபாடுகளையும் மனம் விட்டுப் பேசும் ஆரோக்கியமான ஒரு போக்கை அவர்களிடத்துக் கண்டு திருப்தியடைந்தேன்.

மதுரையில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினர் செய்துவரும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி, வருடந்தோறும் வாழும் இலக்கிய கர்த்தா ஒருவரை வரவழைத்து அவர் முன்னிலையில் அவரது படைப்புக்களைப் பற்றிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை ஆய்வாளர்கள் வாசிப்பதாகும். இவற்றைப் பின்னர் நூலாக வெளியிடுகின்றனர். இந்த ஒழுங்கின்படி அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி, ந. பிச்சமூர்த்தி முதலியோரை அழைத்து கருத்தரங்குகள் நடத்தியிருப்பதாய்க் கூறினர். ஆய்வரங்குக் கட்டுரைத் தொகுதிகள் சிலவற்றைப் பார்த்தேன். அகிலன் கருத்தரங்கில் நடந்த 'சுவாஸ்யமான' சம்பவங்கள் சிலவற்றைக் காதோடு

காதாய் நண்பர்கள் சிலர் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கூறினர். மூன்றாண்டுகளின் பின்னரும் அச்சம்பவங்களிற் சில, இன்னும் பலராலும் பேசப்பட்டு வருவதைக் கண்டேன். அகிலன் கருத்தரங்கிலே கட்டுரை வாசித்த சிலரும் கலந்துரையாடலின்போது பங்குபற்றிய ஆராய்ச்சி மாணவர் சிலரும் என்னுடைய தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (1968) நூலிலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டி அகிலனது படைப்புக்களை விமர்சித்தபோது அவர் தன்வசமிழந்து தாறுமாறான முறையில் என்னைத் தாக்கிப் பேசியதாயும் பின்னர் முற்போக்காளர்கள், பொதுவுடமை வாதிகள் மீதும் வரம்புகடந்து வார்த்தைகளை அள்ளிக் கொட்டியதாயும் நண்பர்கள் கூறினர். கலந்துரையாடலின்போது வாதம் கூர்மையடைந்து தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் என்னுடைய பெயரும் அடிக்கடி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொழுது அகிலனுக்கு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒருவர் எழுந்து 'இது அகிலன் கருத்தரங்கா, கைலாசபதி கருத்தரங்கா' என்று ஆத்திரப்பட்டதாயும் நண்பர்கள் கூறினர்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்ட பொழுது எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஈழத்தில் நூல் வெளியீட்டு வைபவங்களின் போது கூட நூலாசிரியரை விமர்சித்துப் பேசும் சூழலிற் பழகிய எனக்கு, அகிலன் போன்ற ஜனரஞ்சக எழுத்தாளர் — பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்களைக் கொண்டவராய்க் கூறப்படும் பிரபல எழுத்தாளர் — கருத்துரிதியான விமர்சனத்துக்கு அஞ்சி ஆத்திரப்படுவது விசித்திரமாக இருந்தது. ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கும் தமிழகச் சூழ்நிலைக்

கும் உள்ள முக்கியமான வேறுபாடுகளில் இதுவும் ஒன்று என எண்ணிக்கொண்டேன். அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன் முதலிய 'ஸ்டார்' எழுத்தாளர்கள் விமர்சனங்களைத்துச் சமாக மதிப்பதும், மார்க்சிய திறனாய்வாளர்களைப் பரமவாரிகளாய்க் கருதுவதும், கருத்துக்களுக்கு முகங்கொடுக்காமல் தனிநபர்களைப் பற்றிக் கண்டபடி பிதற்றுவதும் அவர்களது வர்க்கச் சார்பையும் வக்கிரங்களையும் வெளியாக்குவதுடன், அவர்கள் வியாபாரம் நடத்தும் இலக்கியச் சந்தையின் நிலவையும் சீரழிவையும் சித்திரிப்பனவாயுள்ளன. பொதுவுடமைக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிராகக் காந்தியம், இந்தியத்துவம், நவபிராமணியம் என்பவற்றைத் தமது நூல்களிலே முன்னிறுத்தும் இவர்கள், புரட்சிகரத் தத்துவத்திற்கு எதிரான அணியில் ஒன்றுபட்டு நிற்பினும் முதலாளித்துவ சந்தை நியதிகளுக்கிடையே நடந்துகொள்வது போலத் தமக்குள் வெட்கக் கோடான குழிபறித்தல்களிலும் மூர்க்கத்தனமான போட்டி போட்டிகளிலும் ஈடுபடுதல் இலக்கிய உலகம் நன்கறிந்த இரகசியங்களாகும்.

அகிலனை அழைத்துக் கருத்தரங்கு நடத்தியது போலவே புதுக்கவிதை முன்னோடிகளில் ஒருவராய்க் கருதப்படும் பிச்சமூர்த்தியையும் கௌரவித்துள்ளனர். நான் மதுரையில் பங்குபற்றிய கூட்டம் ஒன்றின் தொடக்கத்திலே சில தினங்களுக்குமுன்னர் காலமாகியிருந்த பிச்சமூர்த்திக்கு அஞ்சலிசெலுத்து முகமாக மூன்று நிமிட மௌனம் அனுட்டிக்கப்பட்டது. பிச்சமூர்த்தியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் சி. கணகசபாபதியின் நினைவு வருகிறது. புதுக்கவிதை

இயக்கத்திலே தீவிரமாகப் பங்கு பற்றிய பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களில் ஒருவர் கனகசபாபதி. திருனாவுத் துறையில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவராக விளங்கும் அவர் கடந்த சில ஆண்டுகளாக மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் விரிவுரையாளராய்ப் பணிபுரிகிறார். நவீன இலக்கியம், திறனாய்வு ஆகியவற்றிலே பேராசிரியர் சண்முகத்துக்கு உதவியாளராக இருந்து நற்பணி புரிந்து வருகிறார். அவருடன் பல மணிநேரம் உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்கள் மீது அன்பும் மதிப்பும் கொண்டுள்ள கனகசபாபதி விரைவில் ஈழத்துக்கு விஜயஞ் செய்வார் என்று எண்ணுகிறேன். ஈழத்து விமர்சகர்களும் தமிழகத்து திறனாய்வாளரும் கூட்டாகச் சில ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் பற்றி அவர் என்னுடன் கலந்தாடோகித்தார். அவர் தெரிவித்த யோசனைகளிற் சில நமது கவனத்துக்குரியன என்றே எனக்குத் தோன்றியது. இனிய சபாவமும் இங்கிதமாகப் பேசிப்பழகும் பண்பும் கொண்ட கனகசபாபதி குடும்பத்தினர் இரண்டொரு தினங்களிலேயே நமக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாகி விட்டனர்.

மதுரையில் நமக்கு அறிமுகமான மற்றொரு எழுத்தாளர் தமிழண்ணல் அவர்கள். மதுரைப் பல்கலைக்கழக, அஞ்சல் வழிக் கல்வித் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக அமர்ந்திருக்கும் டாக்டர் தமிழண்ணல் முன்னர் தமிழ்த்துறையில் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராய் இருந்தவர். ஒப்பியல் இலக்கியத்தில் பெரு விருப்புக் கொண்ட அவர், தமது பாடத்திட்டத்திலே எனது ஒப்பியல் இலக்கியம் (1967) என்

னும் நூலுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துப் பாட நூலாக்கியுள்ளார். தற்சமயம் அந்நூலின் பிரதிகள் கிடைப்பதில்லை என்றும் செய்தியை அவர் எடுத்துரைத்ததைத் தொடர்ந்தே அதன் இரண்டாம் பதிப்பு விரைவில் வெளிவர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒப்பியல்க்கிய அறிமுகம், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு ஆகிய நூல்களை அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கும் அவர் பல நூல்களின் ஆசிரியர்; முற்போக்கான சிந்தையுடையவர்; சக ஆசிரியர்களுக்கும் இனைய தலைமுறையினரையும் உற்சாகப்படுத்தி ஊக்கமுட்டும் தாராள உள்ளம் படைத்தவர். தனது துறைக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று அங்கு பணியாற்றும் சுமார் பதினைந்து விரிவுரையாளர்களை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, என்னுடைய நூல்கள் தம்போன்ற ஆய்வாளர்க்கு முன்மாதிரியாய் இருப்பதாகவும் பாராட்டிப் பேசினார். அஞ்சல் வழிக் கல்விப் பகுதியின் பணிப்பாளர் டாக்டர் டி.பி.சித்தலிங்கையாவும அக்கூட்டத்திற் பிரசன்னமாயிருந்தார். அங்குதான் எழுத்து பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ள அந்தி (1974) புதுக்கவிதைத் தொகுதியின் ஆசிரியர் துரை. சீனிச்சாமி, திரு. மா. வண்ணமுத்து, கருத்தும் காட்சியும் (1975) நூலின் ஆசிரியரும் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகத்திற் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவருமான தே. ஆண்டியப்பிள்ளை, கல்கியின் சிறுகதைக் கலை (1976) என்னும் நூலின் ஆசிரியையும் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரின் பேர்த்தியுமாகிய டாக்டர் மீனாட்சி முருகரத்தினம் ஆகியோரையும் மற்றும் பலரையும் சந்தித்து இலக்கிய ஆய்வுப் போக்குகள் குறித்துச் சம்பாஷிக்க முடிந்தது. பொழுது

போவதே தெரியாமல் ஆக்க இலக்கியகாரரும் ஆய்வாளரும் கமுகமாகக் குழுமியிருந்த அக் கூட்டத்தில் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சியி் விருந்து எஸ். தோதாத்ரி அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள ஜெயகாந்தன்: ஒரு விமர்சனம் (1976) என்ற நூல் வரை பல்வேறு இலக்கியப் பிரச்சினைகள் குறித்தும் கலந்துரையாடினோம். டாக்டர் சித்தலிங்கையாவும் உற்சாகத்துடன் இச்சர்ச்சைகளிலே பங்கு கொண்டார். சைவ சித்தாந்த ஆய்விற்காக கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றுள்ள அவர் இலக்கிய ஆர்வமிக்கவர். எனது நூல்களைச் சுவைத்துப் படித்ததாகக் குறிப்பிட்டார்: கன்னடமொழி அறிவுடைய அவர் டாக்டர் யூ. ஆர். ஆனந்தமூர்த்தியின் பிரசித்தி பெற்ற சம்ஸ்காரா என்னும் கன்னட நாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வருகிறார். எமது சந்திப்பின் இறுதியில், அஞ்சல் வழிக் கல்விப் பகுதியின் வரலாறு, வளர்ச்சி, சாதனைகள் எதிர்கால வளர்ச்சி என்பன குறித்துப் புள்ளி விவரங்களுடன் டாக்டர் சித்தலிங்கையா விளக்கினார்.

பல்கலைக் கழகத்துக்கு வெளியேயிருந்துகொண்டு வெளிநிலை மாணவராக முப்பத்தெண்ணாயிரம் பேர் அக் கல்விப்பகுதி

யில் பதிவு செய்து அஞ்சல் வழிக் கல்வி பெற்று வருகின்றனர். அனைத்திந்தியாவிலுமே இது பெரிய நிறுவனங்களில் ஒன்று என்பது தெரியவந்தது.

அன்பர் சித்தலிங்கையாவிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்ட பொழுது ஆங்கிலத் துறையில் இன்னொரு சந்திப்பு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருப்பதாக நண்பர் தமிழண்ணலும் வரலாற்று விரிவுரையாளர் ஜெயப்பிரகாசமும் எனக்கு நினைவூட்டினர். எனது நீண்டநாள் நண்பரும் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்து ஆங்கிலத் துறைத் தலைவரும், ஒப்பியல் ஆய்வில் முன்னோடிகளில் ஒரு வருமான கலாநிதி வி. சச்சிதானந்தனைச் சந்திக்க வேண்டி இருந்தது. 1955-ம் ஆண்டு அவரைக் கொழும்பில் சந்தித்த தற்குப் பின் நேரில் கண்டதில்லை. நூல்கள் மூலம் தொடர்பே; இந்நிலையில் மதுரையில் மேலும் இரு தினங்கள் தங்க வேண்டும் என முடிவு செய்தேன். பல்கலைக்கழகத்துக்கு வெளியேயுள்ள பல நண்பர்களையும் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே குறைந்தது நான்கு தினங்கள் அங்கு தங்கலாம் என்ற தீர்மானத்துடன் நண்பர் சச்சிதானந்தனைச் சந்திக்கப் போனேன்.

(தொடரும்)

மலைமலை

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	12 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு பாலஸ்தீனரின் விண்ணப்பம்

சமாதான நதியும்

போர்த் துப்பாக்கிகளும்

மூலம்: அந்தோனே ஜபாரா

தமிழில்: பண்ணுமத்துக் கவிராயர்

உள்ளங் கைகளில் புளுக்கள் கொண்டு
உங்க ளிடத்துநாம் வந்துளோ மின்று;
பள்ளி யெழுச்சி கொள் ளெங்கள் பூமி
பாலஸ் தீனமும் உடன்வந் துள்ளது:
இருபது வருடங்கள் காத்துக் கிடந்து
வழங்கப் பெற்றோம் வெற்றுவாய் மொழிகள்;
தருகுது வேதனை தாங்கிய புண்கள்,
தகரீத் தொடித் தனர் எங்கள் எலும்புகள்:
சிவந்த ரோஜா ஈராக்கி விருந்து,
சீரிய மலர்கள் டமாஸ்கஸ்ஸி விருந்து,
உவந்த வானம் பாடியின் பாடல்,
சிறிய புட்களின் பிரார்த்த தனைகள்,
இனிது காதல் மலர்ந்திடும் இரவுகள்
இவைகள் யாவும் உங்களுக் காக
நனிதெடுத்துக் கொணர்ந்தோ மிங்கு
நல்லியல் வீர மக்கள் நாங்கள்!
நாணும் மிடிசேர் வருடங் கள் பல
நலிந்து சிதைந்தோம் கலைக்கப் பட்டு,
பேணும் அன்புக் காதலைப் பெறவே
பெரிதும் அருகதை யுடையோம் நாங்கள்;
காணும் உடன்பா டொன்றினுக் காகக்
கடைசி முயற்சி இதுவே யாகும்—
பூணும் நம்மை சமாதானச் சின்னம்
புழுதியில் நழுவிடப் புரிந்தி டாதீர்!
உலகத் திற்குநாம் விண்ணப் பஞ் செய்தோம்
உளப்பாங் குதனை மாற்றிடு மாறு;
உலகத் திடம் நாம் வினயமாய்க் கேட்டோம்
ஒரு புது போக்கைக் காட்டிடு மாறு,
மணல்மே டுகளில் மலைக்குள் றுகளில்
மறந்தீ ரோநாம் வாழ்ந் திருந்ததை;
மணல் மேடுகளை செடிம ரங்களை
மதித்து நாம் போற்றுதல் அறிகி லீரோ?
தெறித்தொளி வீசும் வாணத் துடுக்களை
என்சு கோதரி கழுவுறாள் எனிலென்?
வெறித்த பார்வையாய் அகலக் கண் திறந்து
எந்தன் பாட்டி பார்க்கிறாள் எனிலென்?
உரிந்து போட்ட அம்மணக் கோலமாய்
எந்தன் தாயின் சடலம் அந்தோ
விரிந்த வான்கீழ் வீசிக் கிடப்பதைக்
காணும் கதிக்கு ஆளான தேனோ?
அடர் வனங்களில் தீர்க்க தரிசிகள்
அலைந்து திரிந்ததை நாம் கண் டுள்ளோம்;

கூடர் மின் நட்சத் திரங்க ளெங்கள்
 புனித பூமியில் தடம் பதித் துள்ளன.
 இடர் அநீதிக் கர்ளான இவர்கள்
 காதலின் நட்பின் பாடலே யாவார்;
 படர் புவி மக்கள், நாடுகள் நோக்கிப்
 பரி வுடன் அன்புக் கர மவர் நீட்டினார்!

மன்னிய துயரால் மன முடைந்து
 மண்ணுலகத்து நாடுகள் மன்றில்
 முன்னர் நாங்கள் முறையீடு செய்தோம்—
 மனசாட்சி யும்மை யசைத்தீட விவலை;
 மூடா வாசலை விட்டு விரட்டிப்
 பீடையா யெய்மை யொதுக்கித் தள்ளினீர்
 நாடுகள் மற்று ஒன்றன் பின் னென்றாய்
 நாடி வரவேற் றிருகை நீட்டினீர்!

அகதி வாழ்க்கை யின் அவலச் சமையோ
 நசித்து எம்மை நலிந்திடச் செய்தது:
 அவதி பொறுத காளையர் பெண்டிர்
 குழந்தை கள்கூரல் எடுபடவில்லை—
 வெடித் தெழுந்தது நம் போ ராட்டம்;
 விழுப் புண் தாங்கினார், தியாகங்கள் புரிந்தார்,
 துடித் தெழுந்து போரினில் சூதித்தார்,
 மடிந்தார் — மல்கு நீர் தடுத்து நின்றோம்!

நிர்ப்பாக்ய மான நம் வேண்டு தல் களும்
 முறையீ டுகளும் மிகச்சில வாயின;
 துப்பாக்கி குண்டுகள் வெடித்துக் கிளம்பின,
 வார்த்தை களை விட வலிமை கண்டன!
 நீதி கேட்டெம் மக்கள் எழுந் தார்
 நீவி ரதனைத் தடுத்திட லாமோ?
 நீதி மறுத்துக் கொடுவதை யிழைத்து
 வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்ச லாமோ?

பலி கிடாவாய்ப் பறவைக் கூட்டமாய்
 ஓயல் களாய் நாம் ஒவ்வொரு நாளும்
 பலி யிட்டு வேட்டை யாடப் படு வதை
 வெறுத்து நாங்கள் வெகுண் டெழுந்தோம்—
 வன் செயல் கள் ஓய்ந் திட்டும்;
 சமாதான நதி பாய்ந்தி டட்டும்;
 புனித மான எங்கள் மண்ணில்
 இதுவே யெங்கள் பிரார்த்தனை யாகும்

நீதி வேண்டி நிற்கிறோம் நாங்கள்!
 சமாதான மொன்றே விழையுறோம் நாங்கள்!
 நீதி லாதும் சிந்தனை யில் புது
 மாற்ற மொன்று வேண்டினோம் நாங்கள்!
 உம் இன அழிப்பு அட்டகா சத்தால்,
 கைகள் துண்டிக்கும் கொடு வதைகளால்,
 வெம்போர் முரசும், துப்பாக்கி வேட்டும்
 அல்லால் வேறெதும் கண்டுள் ளீரா?

ஆரோ ஒரு டாக்குத்தர் சொல்ல நினைத்தவை

முருகையன்

பட்டினப் பாக்கத் தெருவினிலே
கானுக்குள்
முட்டுகிற சாக்கடை நீர்க் குண்டம் திறந்திறங்கி
நிற்கின்றாய், அண்ணா!
நெடிய சில மூங்கில்களைத்
'தொத்துப் பொருத்துத்' தொடுப்பாகக் கட்டி
அந்த நீண்ட கொடிக்கோலை
நீருக்குள் ஓட்டுகிறாய்.
சாக்கடை நீர்ப் பாய்வின் தடையை அகற்றவென
ஓட்டுகிறாய் அண்ணா - உழைக்கின்றாய் இப்படியாய்;

ஊத்தைச் சலத்துள் உழப்பாய்,
உழைக்காயேல்,
நாற்றம் எடுக்கும் நகரம் முழுவதுமே;

நானே, மெடிக்கல் கொலிச்சிற்படித்ததனால்,
நாடித் துடிப்புக் குழாய்க்கருவி மாலையாய்
ஊசலிட அங்கே உலாவுவேன் 'வாட்'டுகளில்
நோய்தீர்க்கும் டாக்குத்தர் என்ற மதிப்புடனே;

நீ ஆரோ - நான் ஆரோ
என்றாலும்
உன்னை என்
அண்ணன் என்று கூப்பிடவோர் ஆசை பிறக்குதடா;

என்னைப்போல் டாக்குத்தர், எக்கவுண்டன், சக்கிடுத்தார்
சுப்பிறிண்டன், வேறு துரைமார்கள், எஞ்சினியர்
இப்படியாய் உள்ளவர்கள் எல்லார்க்கும்
உன்னைப்போல்
நாலேந்து பத்து மடங்கு பணம் கிடைக்கும்,
நீ மட்டும் தேக உழைப்பாளி ஆதலினால்,
பிச்சைச் சிறு தொகையைப் பெற்றுப்
பிழைக்கின்றாய்.
எங்கள் தொழில்கள் பிரதானம் ஆனவை தான்
உன் தொழிலும் கூட.....
உலகுக்கு மெத்தவுமே வேண்டியது தானே!
வியர்த்துச் சுழலும் உன்னை

எங்களுக்குப் போல இருமடங்கு சம்பளங்கள்
தந்து மதித்தல் தகும் என்று சொல்வேன் நான்.

என்னைப்போல் டாக் குத்தர், எக்கவுண்டன், சக்கிடுத்தார்
சுப்பிறிண்டன், வேறு துரைமார்கள், எஞ்சினியர்
நள்ளிரவு மட்டும் விளக்கை எரியவைத்து
ஆறேழு நீண்ட வருடம் படித்துள்ளோம்.
ஆறேழு நீண்ட வருடம் படித்தாலும்
இன்றெங்கள் வேலைச் சிரமம்
மிகக் குறைவே.

என்றாலும்,
நீயோ

இயங்கும் கணந்தோறும் உன்னை அழிப்பாய்—
உழைப்பாக மாற்றுவாய்:

தேகம் உருக்கிச் சிதைத்துப்

பெரும் பயனைப் பெற்றெடுப்பாய்;

அந்தப் பெருமை சிறிதாமோ,

அற்பமென்று சொல்லி அலட்சியம் செய்துவிட?

தேக உழைப்பினையும் மூளை உழைப்பினையும்
பேதப்படுத்திக் கணித்தல் பெரும் பிழையே.

நீ ஆரோ — நான் ஆரோ

என்றாலும்

உன்னை என்

அண்ணன் என்று கூப்பிடவே ஆசைப்படுகின்றேன்.

சுயநலம்

அந்தச் சில்லறைக்கடை, முதலாளி
எல்லோருக்கும் சீனிபோட்டு
கதைப்பதில் வல்லவர்!

*கட்டுப்பாட்டை மீறிவிற்ப
ஐவுளி வியாபாரிகள் சிக்கினர்*
எனப் பத்திரிகையை
படித்துக் காட்டினார் அவர்!

அவர் தலையெதிரேயுள்ள
சில்லறைப் பொருட்களின்
விலையட்டவளை

*என்னுடம்பில் கட்டுப்பாட்டுவிலை
பொறித்திருந்தும்.....
கொள்ளைலாபம் அடிக்கின்றாய்*
எனச் சிரித்தது!

ஒருவன் கேட்டான்.....

வியாபாரிகள் சுயநலமுள்ளவர்கள்
எனும் அம்பு — அவர்மனதை
இன்னும் தைக்கின்றன!

ஒழுவீடு அமுதன்

அழகவல்லி

அல்லது

பிறர்க்கிடுபள்ளம் தான்விழுபள்ளம்

கனக. செந்திநாதன்

முகவுரை

தமிழில் நாவல் இலக்கியம் தொடங்கி நூற்றாண்டுக் காலம் முடிந்துவிட்டது. அந்த நூற்றாண்டு விழாவை யாழ்ப்பாண வளாகம் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இலங்கை வாஷிங்டனில் வாராவாரம் இதற்கான சொற்பொழிவுகளைக் கேட்க ஆனந்தமாக இருக்கிறது. அதில் புதிய புதிய விமர்சகர்கள் பல்வேறு கோணங்களில் சற்றுத் துணிவாக ஆராய்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சிலர் தமிழ்நாட்டு நாவல்களோடு பேச்சை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். சிறிதாவது ஈழத்தின் படைப்புக்களையும் திரும்பிப் பார்த்தால் நல்லது.

ஒரு மகிழ்ச்சி: வாஷிங்டன் பேச்சுக்களை விட ஈழத்தில் 1930-ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியான நாவல்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பதுதான் அது. பழைய நாவல்களைப் பற்றித் தகவல்களைக் கொடுப்பது மிகவும் நல்ல முயற்சி. நமது முன்னோடிகள் தமது பங்கை எவ்வகையில் ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தத் தலைமுறையினர் அறிவது முக்கியமானது. இந்த முயற்சியை மல்லிகை

தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்பது எனது ஆவலாகும்.

தமிழில் முதலில் வெளிவந்த சிறந்த ஐந்து நாவல்களை குழுத்தத்தில் அறிமுகம் செய்த க. நா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், நூலாகவும் வெளியிட்டார். இதை அக் காலத்தில் வாசித்த எனக்கு ஈழத்திலும் இப்படியான முயற்சியை செய்து பார்த்தால் என்ன என்ற எண்ணம் தோன்றியது, இந்த அருட்டுணர்வில் சில நாவல்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கினேன். அதன் பின்னர் 1962 தைப்பொங்கல் வீரகேசரி மலரில் வீரசிங்கன் கதையை அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். அதைத்தொடர்ந்து 'விஜய சீலம்' என்ற சரித்திர நாவலைப் பற்றி எழுதினேன். சமீபத்தில் — இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் இந்துசாதனம் திருஞானசம்பந்தரது கோபால — நேசரத்தினம் என்ற நாவலை அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். இந்த இடைவெளிக் காலத்தில் ஒரு சிலர் சில நாவல்களைப் பற்றி எழுதினார்கள்.

திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் மோகனங்கியைப் பற்றியும் ஆ. சிவநேசச்செல்வன் 'நொறுங்குண்ட இதயம்' என்ற நாவலைப் பற்றியும், கலா பரமேஸ்

வரன் 'ஞானபூரணி' என்ற நாவலைப் பற்றியும் மிகச் சிறப்பாக எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றை அடுத்து 'அழகவல்லி' என்ற நாவலை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன்.

அழகவல்லி - சில விபரங்கள்

பச்சைப்படியான யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையையும் சில ஆசாரங்களையும் தொட்டத் தெழிவாக எடுத்துக் கூறும் இந் நாவலைப் போல வேறொரு நாவலையும் நான் கண்டதில்லை, உண்மையாகவே இந்த ஆசிரியரின் எழுத்து வன்மையை மதிக்கலாம். ஆனால் அடக்கத்தினாலோ என்னவோ இந்த ஆசிரியர் தன்னுடைய பெயரை வெளியிட விரும்பவில்லை. இது 1926-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. 51 பக்கமுள்ள ஒரு குறுநாவலைப் போன்ற இந் நூல் சிறிய சிறிய 26 அத்தியாயங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந் நூல் அக் காலத்தில் வெளிவந்த சண்மார்க்க போதினி என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டு பின் நூலுருவாக்கப்பட்டது. இந் நாவல் அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச யந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கண்டபோது இது ஒரு கத்தோலிக்க மத சம்பந்தமான நாவலாக இருக்கலாமோ என ஐயுற்றேன். அப்படியன்று. இது சைவ மதத்தை சில இடங்களில் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் நாவலாகவே அமைந்துள்ளது. இந் நாவலின் பிற்பக்க மட்டையில் 'சுழநாட்டின் முதல் நாவலான 'ஊசோன் பாலந்தை கதை' யினை (விலை சதம் 50) விளம்பரம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த விளம்பரத்தோடு 'சுந்தரன் செய்த தந்திரம்', மேகவர்ணம் (அச்சில்) என்ற நாவலது விளம்பரமும்

வெளிவந்திருக்கிறது. கதைக் கருக்கம்:- சுமார் 50 பக்கமுள்ள நாவலின் கதையை 8 வரிக்குள் சுருக்கி எழுதிவிடலாம். ஆனாலும் அக்கால யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தை எப்படியோ படம்பிடித்துக் காட்டும் இந் நாவலின் கதையை சற்று விரிவாக எழுதியிருக்கிறார்.

நல்லூரிலுள்ள ஓர் ஆலமரத்தடியில் ஒரு வாலிபன் (சண்பகமழவன்) குறுவிய முகத்தோடு உட்கார்ந்து இருந்தான். அவ் வழியால் வந்த ஆராய்ச்சியார் (கணகராயமழவன்) அவனைச் சந்தித்து அவனது துக்கத்திற்கு காரணம் என்ன என்று கேட்கிறார். அவன் தான் திருநெல்வேலியில் இருப்பவன் என்றும் தனது தந்தையார் இறந்து விட்டார் என்றும் தனக்கு தாயும் (சுந்தரவல்லி) ஒரு தம்பியும் (வீரோதயமழவன்) உண்டென்றும் கடன் சுமையால் தவிக்கிறேன் என்றும் கூறினான். ஆராய்ச்சியார் அவனை வீட்டிற்குக் கூட்டிக் கொண்டு போய் நூறு இறைசால் கொடுத்து அனுப்புகிறார்.

வீடு வந்து சேர்ந்த சண்பகமழவன் தன் தாயிடமும் தம்பியிடமும் விபரங்களைக் கூறுகிறான். முன்பின் தெரியாத ஒரு வர்பணம் கொடுத்ததைக் கண்டு தாய் அதிசயிக்கிறாள். வீரோதயமழவன் அவனிடம் ஐம்பது இறைசால் பெற்றுக் கொண்டு நண்பன் கொடுத்த ஐம்பது இறைசலுடனும் சிங்கப்பூருக்கு போகிறான். ஆராய்ச்சியார் சுந்தரவல்லி வீட்டிற்கு வந்து போகிறார். அவரின் சேவகன் மூலம் அவருக்கு இரு பெண்பிள்ளைகள் (அழகவல்லி) இருப்பதாகச் சுந்தரவல்லி அறிகிறான். சுந்தரவல்லி ஆராய்ச்சியார் வீட்டிற்கு வர மூத்த மகளுக்கு கவி

யாண்ப் பேச்சு நடைபெறுகிறது. ஆராய்ச்சியார் பகுதி தங்கள் லும் பார்க்க சாதி குறைவு என்ற எண்ணத்தில் சுந்தரவல்லி மகளைக் கேட்டுச் சொல்வதாகக் கூறி வீடு திரும்புகிறார். மகன் விபரமறிந்து தமது சுற்றத்தவர் களுடன் ஆலோசித்து — சிலர் மறுக்கவும் விவாகத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்.

விவாகம் நிச்சயமாகிறது. சீதனம் பேசப்படுகிறது. தன்னுடைய இனசனம் விவாக வீட்டிற்கு வருவார்களோ என சண்பகமழவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவன் இனத்தவனான செல்லப்பாமழவன் சாராயப் போத்தல்களின் துணையுடன் ஒரு சிலரைச் சம்பந்தி போசனம் செய்வித்து விவாகத்தை ஒப்புப் பெறுகிறார். விவாகம் கோலாகலமாக நடைபெறுகிறது.

சண்பகமழவன் வீட்டில் வசித்துவரும் அழகவல்லிக்கு தான் ஒரு பணக்காரப் பெண் என்னும் மமதை ஏற்படுகிறது. தன் கணவனையும், மாமிசையும் வேலைக்காரரையும் உதாசினமாக நடத்துகிறார். சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பி வந்த வீரோதயமழவனுக்கு தனது சகோதரியை விவாகம் செய்யும்படி அழகவல்லி கேட்க கணவனும் மாமியும் மறுத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் அழகவல்லி அக் குடும்பத்திற்கு இடறுகட்டை ஆகிறார்.

வீரோதயமழவனுக்கு நிற்பு சிங்கமழவன் மகள் கமலாவதியை விவாகம் பேசி முடிவாகிறது. இந்த விவாகத்தைக் குழப்ப அழகவல்லி ஆச்சிமுத்து என்ற கிழவியை ஏவி விடுகிறார். விவாகம் குழம்பும் தறுவாயிலிருக்கிறது. எனினும் சண்பகமழவன் இச் சூதை அறிந்து ஆச்சிமுத்துவைக் கண்டித்து அனுப்புகிறார். வீரோதயமழவனுக்கு விவாகம் நடக்கிறது.

அழகவல்லிக்கு விவாகத்தில் விருப்பமில்லாது விட்டாலும் ஏதோ குடும்பத்தில் ஒத்திருப்பது போல சாலம் செய்கிறார். அழகவல்லி கர்ப்பம் தரித்து ஓர் மகளை (ஜெயசிங்கமழவன்) யும் ஓர் பெண்பிள்ளையையும் (அமிர்தலோசனி) பெற்றெடுக்கிறார். வீரோதயமழவன் தனக்குப் பிள்ளை இல்லையே என்ற ஏக்கம் உண்டாகி பல தான தர்மம் செய்ய கமலாவதி கர்ப்பந்தரிக்கிறார். அழகவல்லியின் மகன் வெள்ளத்துள் விளையாடி ஒரு குழிக்குள் விழுந்து மாண்டு விடுகிறார். அழகவல்லிக்குப் பேரதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இதே நேரத்தில் கமலாவதி ஓர் ஆண் குழந்தையை (திடீர்சிங்கமழவன்) பெற்றெடுக்கிறார். இது அழகவல்லியின் அழுக்காறைக் கூட்டுகிறது. அவள் ஒரு நாய்க்கு விஷம் வைத்து சாகக் கொல்ல வேண்டும் என்று பொய்யாகக் கூறி அல்லாப்பிச்சை மரைக்காயரிடம் நஞ்சு வேண்டி வைத்திருக்கிறார். அவளுக்கு கர்ப்பந்தரித்தபடியால் ஒரு மந்திரவாதியை கூட்டிவந்து குணியம் எடுக்க ஆயத்தமாகிறார். ஆனால் போலி மந்திரவாதியின் குட்டு வெளிப்படுகிறது.

கமலாவதியின் மகன் அழகாக வளர்வதையும் தன்னுடைய மகன் நோய்வாய்ப்பட்டு இருப்பதையும் கண்டு அழகவல்லி சூழ்ச்சியால் கமலாவதியின் மகளைக் கொல்ல திட்டமிடுகிறார். மோதகம் அவித்துக் கொடுப்பதாகக் கூறி அதற்குள் நஞ்சைக் கலந்து அவிக்கிறார். பின் அதை தனது பெண்பிள்ளை கேட்கவும் கொடாமல் பெட்டகத்துள் வைத்துப் பூட்டி வைத்துவிட்டுப் போகிறார். அதன்பின் வந்த சண்பகமழவனை அக் குழந்தை பெட்டகத்தைக் காட்டி மோதகம் கேட்க அவன்

அதை எடுத்துக் கொடுக்கிறான். அப்படி பெண்குழந்தையும் மோதகத்தைச் சாப்பிட்டு மயங்கிக் கிடக்கிறது. உடனே பரியாரியார் அழைத்துவரப் படுகிறார். அவர் நஞ்சு கலந்த மோதகத் தால்தான் குழந்தை இறந்தது எனக் கூறுகிறார்;

அழகவல்லி தனது குட்டு வெளிப்பட்டதை அறிந்து மிகுதி நஞ்சைத் தானுண்டு தானே எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் என்று கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு இறந்துபோகிறான்.

ஒருநாள் நல்லூரில் ஒரு படர்ந்த ஆலமரத்தின் கீழ் ஓர் வாலிபன் குருவின முகத்துடன் இருந்தான் என்று நாவல் தொடங்கும்போதே களைகட்டி விடுகிறது. இந்த நாவல் மற்ற நாவல்களைப் போல நீட்டி முழக்காமலும் வர்ணனை செய்யாமலும் உடனேயே கதையைத் தொடங்குகிறது. இடைக்காடர் எழுதிய நீலகண்டன் என்ற நாவலில் எட்டாவது பக்கத்திலேயே விடயம் தொடங்குகிறது. இன்னொரு நாவலான புனிதசீவி பூஞ்சோலை வர்ணனையோடு தொடங்குகிறது. ஐம்பது பக்கமுள்ள இந்த நாவலை ஆசிரியர் எடுத்த எடுப்பிலேயே தொடங்குவதை நாம் வாழ்த்த வேண்டும்.

முழுக்க முழுக்க யாழ்ப்பாண மண் வாசனையைக் கொண்ட இந்த நாவலின் கருப் பொருள் கூட மிகச் சிறந்தது. இக்கால எழுத்தாளர்களில் சிலர் உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்பதைப் பின்னணியாகக் கொண்டு சாதிப் போராட்ட நாவல்களையே சித்தரிக்கின்றனர். ஆனால் இந்த ஆசிரியர் உயர்சாதி வேளாளருக்கிடையே இருக்கும் சாதிக்குள் சாதி பார்த்தல் என்ற விடயத்தை எழுதியிருப்பது வியப்புக்குரியது.

இந்தக் கதை குடும்பச் சச்சரவைக் கூறும் ஒரு இயற்கையான — நிதர்சனமான கதை. மழவன் என்ற சொல் மாத்திரம் காதுக்குக் கேட்க ஏதோ போல இருக்கிறது.

பெண் வீட்டுக்கு வேள்வு கொண்டுபோதல், பொன்னுருக்கல், விவாகக் கிரியை, கல்யாண ஊர்வலம், மருத்துவர் வருகை என்பவற்றை ஆசிரியர் தத்ரூபமாகக் காட்டியுள்ளார். உயர் சாதியிலும் வெறிகாரர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களால்தான் சில காரியங்கள் முடியும் என்பதையும் ஆசிரியர் காட்டிருப்பது மிகமிக நன்று. விவாகத்தைக் குழப்பும் ஆச்சிமுத்துக் கிழவி இரசிக்கக்கூடிய பாத்திரம். இராமாயணத்தில் வரும் கூனி இவளிடம் பிச்சை வாங்கவேண்டும்.

பணத்திமிர், அண்ணன், தம்பி, மனைவிகளின் பொருமை, அந்தப் பொருமை இயற்கையாய் வளரும் விதம், அவலத்தில் முடியும் முடிவு இவையெல்லாம் இந்த நாவலில் நன்கு சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஐம்பது பக்கமுள்ள நாவலில் நான்கு பக்கங்களில் போலி மந்திரவாதியின் ஆர்ப்பாட்டங்களை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டி மந்திர தந்திரங்களை நம்பக்கூடாது என்பதை நான்குகாகக் காட்டுகிறார். அக்கால நாவலைப் போல ஆசிரியர் நின்று நிதானித்து போதனை செய்யாமல் இருப்பது இந் நாவலின் சிறப்பு அம்சமாகும்.

நாவலின் வசனநடை

இந் நாவலின் வசனநடையாழ்ப்பாணத்துக்குரிய இயல்பான கிராமந்தர மொழியாகும். இந்துசாதனை மா. வே. திருஞான சம்பந்தரது நடையைப் போல பழமொழிகளை

மிகுதியாகக் கையாண்டு இந் நாவலை ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார். (இது அந்தக் காலத்து நாவல்களுக்குரிய பொது அம்சம் போல இருக்கிறது). இந் நாவலில் வர்ணனை மிக மிகக் குறைவு. ஆனால் வர்ணிக்கும் இடங்களில் கூட இவரது புலமை நன்கு வெளிப்படுகிறது. இதோ அவர் ஒரு உலயாண ஊர்வலத்தை வர்ணிக்கிறார் பாருங்கள்:

பெண் வீட்டிலும் இதற்குத் தோல்வி போகாமல் சிறப்பான பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. மணமகள் வீட்டிற்கு தஞ்சாவூரின்னா முதல் நாள் வந்த பேர்பெற்ற தங்க நாகசின்னக்காரன் அழைக்கப்பட்டான். மணமகள் வீட்டிற்கு தொல்புரத்திலிருந்து வந்த வெள்ளி நாக சின்னக்காரன் அழைக்கப்பட்டான். அத்தருணம் புஷ்பத்தண்டிகையில் மணமகளை ஏற்றி பாவாடை விரித்து பன்னீர் தெளித்துச் சிவர் முன்செல்ல, பலவகை ஆகாய வாணங்கள் ஆகாயத்தை ஊடுருவிச் செல்ல, தோட்டாகாசம் சுழன்று சுழன்று முகில்களைப் பிளந்து செல்ல, சக்கரம், எலிவாணம், நிலவிறிசு, பகல் வெற்றி ஆதியவைகள் கண்களின் ஓளிகளை மழுங்கச் செய்ய, தீவட்டி சூலவிளக்கு வெளவால் விளக்கு ஊந்த விளக்குகளாதியன பகல் போலொளி செய்ய, நட்பு வர் தம் சாமார்த்தியத்தைக் காட்ட, அவருள் தவிற்காரனோ கட்டையாய் வெட்டப்பட்ட தன் மயிர் நட்டுக் கொண்டும் மட்டுப்படும் சரிந்தும் விரிந்தும் குவிந்தும் தாளத்துக்குத் தக்கபடி ஆடியலைத் தவினை முழுக்க இவ் வேடிக்கைகளை *எட்டியெட்டிப் பார்ப்பாரும் ஏணிவைத்துப் பார்ப்பாரும் குட்டிச் சுவரலை குனிந்து நின்று பார்ப்பாரும்* மாய்க் காட்சி பார்ப்பதில் சனங்கள் நிற்க

அன்று நடந்த காட்சிமுன்னோர் போதுமிலா மாட்சியாயிருந்தது.

இந் நாவலில் வரும் சில துணுக்கு வசனங்கள்:-

1. ஆராய்ச்சியார் சுந்தரவல்லியை நோக்கி *இனிமேல் நாங்கள் ஒப்புக்கலப்புள்ளவர்கள் தான். உங்கள் இனசனர் தம்மைப் பெரிதாய் மதித்தோ பொருமை கொண்டோ எம்முடன் பந்திபோசனம் செய்வதில்லை என்றார்களாம்*
2. சண்பகமழவனும் வீரோதய மழவனும் விரைந்து சென்று வைத்தியரை உபசரித்தழைத்துக் குருவணக்கஞ் செய்து விரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தின்மேல் உட்கார வைத்தார்கள். வைத்தியர் கமலாவதியை நாடிப்பரிட்சை செய்து முகக்குறி, விழிக்குறி, நகக்குறி, நாக்குறி, தேகக்குறி எல்லாம் கவனித்து..... இவ மலடியல்ல, சூதக வாய்வினாலும் கிருமியினாலும் இதுவரை கர்ப்பந்தரிக்கவில்லை என்றார்.
3. மந்திரவாதி வெற்றிலையில் மையைத்தடவி பையனைப் பார்க்கச் சொன்னான். அவன் பயமாயிருக்கிறது என்று சொல்ல மந்திரவாதி மகிபதி மாதங்கிசூரி வீரி அடியே எங்கிருக்கடி சொல்லடி என்று கதறினான்.

இந் நாவலில் யாழ்ப்பாண வழக்குச் சொற்கள் மீதியாயுள்ளன. முகங்குருவி, நட்டாமுட்டி இறைசால், வராகன், ஒப்புக்கம் கலப்பு, தேன்குழல், பயற்ற பணிகாரம், அரியதரம், வைரவர் (உரும்பிராய் சாராயத்தைக் குறிக்கிறது) என்பன அவற்றுட்கில. இந்நாவலில் தொடக்க அதிகாரங்கள் நாடக ரூபத்திலிருப்பதும் சில இடங்களில் பாத்திரப் பெயர்கள் மாறியிருப்பதும் ஒரு குறையாயிருக்கிறதேயொழிய அக்காலகட்டத்திற்கு இந் நாவல் மிகச் சிறந்தது என்பது உறுதி.

தமிழில்

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்

க. சண்முகலிங்கம்

நாவல்கள் போன்று வேறு எந்த நவீன இலக்கியத் துறையிலும் பெருமளவு மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன எனக் கூறுதல் இயலாது. கடந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்திற்குள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நாவல் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இம் மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழ் நாவல் செழிப்புற உதவியுள்ளன. கதைப்பொருள், நாவலில் கூறப்படும் சமூக பொருளாதாரக் கருத்துக்கள், நாவலின் அமைப்பு, உத்தி முறைகள் ஆகியன விருத்தியுறவும், வாசகர் அளவைப் பெருக்கவும், அவர்களது ரசனையை வளர்க்கவும் நாவல் மொழிபெயர்ப்புகள் காரணமாயின.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களில் இந்திய மொழி நாவல்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. இந்தியா பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் பெரிய நாடாக இருப்பதும், தமிழகம் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதும் இந்திய மொழிகளிடையான இலக்கியத் தொடர்பு வளரக் காரணமாயிற்று. பல்வின மக்கள் வாழும் இந்தியத் துணைக் கண்டம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் முக்கியப்பட்ட ஒரு தேசமாக உருவாகியது. சுதந்திர இந்தியாவில் பல்வின மொழிகளிடையான

கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனை துரிதமாக வளரலாயிற்று.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் வங்காள தேசம் அரசியல், மத, சமூக சிந்தனைத் துறைகளில் இந்தியாவில் முன்னணியில் திகழ்ந்தது. அந்நாட்டில் தோன்றிய பங்கிம் சந்திரர், சரத் சந்திரர், ரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற நாவல் இலக்கிய முன்னோடிகள் தமிழகத்தில் பிரபல்யம் பெற்றனர். இவர்களது நாவல்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. மராட்டிய நாவலாசிரியரான காண்டேகரது நாவல்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இம் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்தகாலத்தில், சிறப்பு வாய்ந்த சுய ஆக்கங்கள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. விருவிற்ப்பும் விநோதமும் மிக்க சரித்திர நாவல்களும் துப்பறியும் கதைகளுமே அதிகமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. இந்த ஆரம்பகால மொழிபெயர்ப்புகள் எமது நாவல் இலக்கியத்தின் திசை வழியை மாற்ற உதவின. குடும்ப நாவல், சமூகநாவல் என அழைக்கப்படும் நாவல் வகையைப் பிரபல்யப் படுத்தியவை இம் மொழிபெயர்ப்புகளே.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் பல்வேறு மாநில மொழிகளில் இருந்தும் மொழிபெயர்ப்பு

புகள் வெளிவரலாயின. வங்காள மொழியில் இருந்து சமகால நாவலாசிரியர்களது மொழிபெயர்ப்புகள் பல வெளியாகின. தாராசங்கர் பானர்ஜி, விபூதி பூஷண் பானர்ஜி, பனபூல், விபூதி பூஷண் முக்கோபாத்தியாய ஆகியோரது நாவல்கள் பல தமிழில் வெளியாகியுள்ளன. குஜராத்தி, மலையாளம், ஹிந்தி, கன்னடம், மராத்தி, ஒரியா, தெலுங்கு, உருது, சிந்தி முதலிய பிரதான மொழிகளில் இருந்து நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்திய மொழி நாவல்களே தமிழ் வாசகரிடையே அதிகம் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளன. காண்டேகர், தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை, சரச்சந்திரர் போன்ற இந்திய நாவலாசிரியர்கள் தமிழில் பிரபல்யம் பெற்ற அளவிற்கு மேற்கு நாட்டு நாவலாசிரியர்கள் பிரபல்யம் பெற்றனர் எனக் கூறமுடியாது. இதன் காரணம் யாது? இந்தியாவின் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் இடையே உள்ள சமூக வாழ்க்கையில் நிலவும் நெருங்கிய ஒற்றுமையும் பண்பாட்டு ஒருமையும் தான் இதற்கான காரணம். தமிழர் வாழ்வோடு நெருங்கிய பண்பாட்டுத் தொடர்புள்ள மொழிகளின் நாவல்கள் தமிழரிடையே செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளதில் வியப்பெதுவும் இல்லை. வங்காளத்தில் அல்லது ஆந்திராவில் உள்ள கிராமம் ஒன்றின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்ட நாவல்கள் காட்டும வாழ்க்கை தமிழனுக்கு மிக மிக நெருக்கமானதாகும். அது அவனிற் கு அந்நியமாவதில்லை. இதனால் வாசகன் கதையுடன் பாத்திரங்களுடன் மனம் ஒன்றி விடுகிறான். மொழிபெயர்ப்பாளன் கூட நாவலின்

உணர்வு நலன் முழுவதையும் சற்றும் குறைவுபடாத முறையில் தமிழில் கொண்டுவருதலும் சாத்தியமாகின்றது.

வங்காள நாவலாசிரியர்களுக்குப் பின்னர் மலையாள நாவலாசிரியர்களான தகழி சிவசங்கரன் பிள்ளை, கேசவதேவ், வைக்கம் முகம்மது பஷீர், எம்.டி. வாசுதேவன் நாயர், பாரப் புரத்து, குட்டி கிருஷ்ணன் ஆகியோர் செல்வாக்குப் பெற்றனர். இவர்களது நாவல்கள் பல தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. கன்னட மொழி நாவலாசிரியர் சிவராம கரந்த், தெலுங்கு நாவலாசிரியர் நரசிம்ம சாஸ்திரி, ஹிந்தி நாவலாசிரியர் பிரேம் சந்த், குஜராத்தியைச் சேர்ந்த பன்னலால் பட்டேல் ஆகியோர் நாவல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்தியாவின் மாநில மொழிகளில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் எழுதும் இந்திய நாவலாசிரியர்களான ஆர். கே. நாராயணன், கே. ஏ. அப்பால், முல்க்ரான் ஆனத் ஆகியோர் நாவல்களும் தமிழில் வெளியாகியுள்ளன. எனினும் இந்திய ஆங்கில நாவலாசிரியர்களின் புகழ் பெற்ற நாவல்கள் பல இன்னும் மொழிபெயர்க்கப்படாமல் உள்ளன.

இந்திய மொழி நாவல்களுக்கு அடுத்ததாகத் தமிழில் சோவியத் ரஷ்ய நாவல்கள் அதிகளவு செல்வாக்கைப் பெறலாயின. சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய காலத்தில் ரஷ்யப் புரட்சி பற்றியும், சோவியத் நாட்டு மக்கள் பற்றியும் அறியும் ஆவல் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தோன்றியது. இந்தியாவில் தோன்றிய சமூக அரசியல் இயக்கங்களும், பொது உடமைக் கட்சியின் எழுச்சியும் சோவியத் இலக்கியம் பற்றிய

அக்கறையைப் பெருகச் செய்தன. டால்ஸ்டாய், டால்ஸ்டா வெஸ்கி, மார்க்சிம் கார்க்கி, துர்கனேவ், புஸ்கின் ஆகிய புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சோவியத் நாவல் இலக்கியம் பற்றி ஓரளவு திருப்திகரமான அறிவைத் தமிழ் மூலம் பெறக்கூடிய அளவிற்கு நூற்றுக்கணக்கான நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக டால்ஸ்டாய், கார்க்கி இருவரும் தமிழில் பிரபல்யமானவர்கள். இவர்களது நாவல்களில் ஏறக்குறைய முழுவதுமே தமிழில் வெளிவந்துள்ளன.

பிரஞ்சு மொழி நாவலாசிரியர்களான எமிலீஜோலா, பால் சாக் குஸ்தாபிளேபர் ஆகியோரது நாவல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுள் எமிலீஜோலா குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆங்கில மொழி நாவலாசிரியர்களான டிக்கன்ஸ், ஹர்டி, ஜேன் ஓஸ்ரின் என்போரும் அமெரிக்க நாவலாசிரியர்களான பெர்ள் பக், ஸ்டீன் பெக், ஹெமிங்வே என்போரும் மொழிபெயர்ப்புகள் மூலம் அறிமுகமாகியுள்ளனர். உலகின் பிரதான மொழிகளில் இருந்தெல்லாம் மாதிரிக்கு சிலவற்றையேனும் குறிப்பிடக் கூடிய வகையில் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இக்கட்டுரையில் இவற்றை விரிவாகக் குறிப்பிடுதல் சாத்தியம் இல்லை. நாவல்கள், நாவலாசிரியர்களின் பெயர்களை அதிகளவு குறிப்பிடாது பொதுப் போக்குகளையே விபரிக்க முனைந்துள்ளேன்.

இந்திய நாவல்கள் பண்பாட்டு ஒருமை காரணமாகத் தமிழில் செல்வாக்குப் பெற்றன. மேற்கு நாட்டு மொழி நாவல்கள் சித்தரிக்கும் சமூக வாழ்வும் பண்பாடும் தமிழர்களுக்கு அந்

நியமானது என்பது தெளிவு. கல்வியறிவும், ரசனைப் பயிற்சியும் மிக்க வாசகர்களே மேற்கு மொழி நாவல்களை அதிகம் விரும்பி வாசிப்பர். சாதாரண வாசகர்களிடையே இவை பிரபல்யம் அடைவதில்லை. மேற்கு நாட்டுச் சமூக வாழ்க்கையும் பண்பாடும் எமது வாழ்வில் இருந்து வேறுபட்டதாயினும் ஐரோப்பிய மொழி நாவல்கள் காட்டும் வாழ்வும் அனுபவமும், இன்றைய காலகட்டத்தில் கீழைத்தேச மக்களை எம்மத்தியில் ஏற்பட்டுவரும் வாழ்க்கை அனுபவங்களுடன் தொடர்புடையனவே. நிலமானிய முறை உடைந்து முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பும், தனிமனிதவாதமும் தோன்றிய காலகட்டத்தின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கிய வடிவமாக நாவல் மேற்கு நாட்டில் உருவாகியது. இன்று அத்தகைய சமூக மாற்றங்களும் தனிமனித வாதமும் கீழைத்தேச நாடுகளில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. இக் காரணத்தினால் மேற்கு நாடுகளில் தோன்றிய நாவல்களின் வாழ்க்கை அனுபவம் எமக்கு இயைபுடையதாகின்றது. மார்க்சின் கார்க்கியின் 'தாய்', எமிலீஜோலாவின் 'சுரங்கம்', டிக்கன்ஸின் 'இருநகரக் கதை' ஆகிய நாவல்கள் சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டவை. இவற்றின் வாழ்வனுபவம் எமக்கு இயைபுடையதான காரணம் பற்றியே இந் நாவல்கள் தமிழர்களால் விரும்பிப் படிக்கப்படுவனவாகவும் உள்ளன.

உருவ, உத்திச் சிறப்புகளுக்கு முக்கியம் கொடுத்து எழுதியவர்களான மேற்கு நாட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் தமிழில் அதிகம் மொழிபெயர்க்க

கப்படவில்லை. இதன் காரணங்களில் ஒன்றாக இந்நாவல்களை மொழிபெயர்ப்பதில் உள்ள கடினத்தைக் கூறலாம். நாவலின் உணர்வு நலன் முழுவதையும் வெளிக்கொணரல் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு இயலாததாகிவிடும். மேலும் புற உலக இயக்கத்திற்கு முக்கியம் கொடுக்காது அகவுலக இயக்கத்தையே சித்தரிக்கும் 'நனவோடை நாவல்கள்' போன்றவற்றை மொழிபெயர்ப்பின் மூலம் வாசகன் புரிந்து கொள்ளல் சிரமமானதாகும்;

சிங்கள மொழி நாவல்கள் இலங்கைத் தமிழர் வாழ்வு அனுபவங்களோடு தொடர்புடைய வாழ்வைச் சித்தரிப்பனவாதலாலும் எமது இனங்கள் இரண்டும் ஒரே பண்பாட்டுக்குழுவிற் குள் அமைவதாலும் சிங்கள நாவல்கள் மொழிபெயர்க்கப்படிவ் தமிழர்களால் விரும்பி வாசிக்கப்படும். அத்தோடு எமது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் உதவும். பிரசுர வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் சிங்கள நாவல்கள் தமிழில் வெளியிடப்படவில்லை. ஈழத்து வாழ்வைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட வியனாட்

லுவின் 'விலேஜ் இன் தயங்கிள்' போன்ற பல ஆங்கில நாவல்களும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டியனவாகும்.

பிறமொழி நாவல்கள் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிச் சிந்திக்கையில் பிரசுரத் தொழிலுடன் இதைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல் அவசியம். புத்தக வெளியீட்டுத் தொழில், தொழில் துறைக்குரியதான கேள்வி, நிரம்பல் என்னும் காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுவன. தமிழ் புத்தக விற்பனைச் சந்தையின் அளவு பிரசுரத் தொழில் விருத்திக்குத் தடையாக உள்ளது குறிப்பாக இலங்கையில் பிரசுரத் தொழில் விருத்தியுறமை மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவராததற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். வாசகர் அளவு கூடுதல், சமூக மாறுதல்களோடு தொடர்புடையதொன்றாகும். இலங்கையின் கல்வித்துறையில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் வாசகர் தொகையை கூட்டியுள்ளது. எனினும் இந்தியாவில் உள்ளது போன்ற பிரசுர வசதிகள் இங்கு இன்னும் வளரவில்லை. ★

திகிலூட்டும் படங்களைத் தயாரிப்பதில் அமெரிக்கம் படமுதலாளிகள் இப்போது போட்டி போடுகின்றனர். 'ஜாஸ்' என்ற படத்தின் அமோக வெற்றியால் அவர்களது பேராசை அதிகரித்துள்ளது. இர்வின் ஆவன் என்ற அமெரிக்கத் தயாரிப்பாளர், ஆர்தர் ஹொஸாக்கின் புதிய நாவலைத் தழுவி, தேனீக்களைப் பற்றி ஒரு படம் தயாரிக்கப் போகிறார். ராட்சதத் தேனீக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக நியூயார்க் மீது படையெடுப்பதையும், அந்நகர மக்களைச் சித்திரவதை செய்வதையும், திகிலூட்டும் விதத்தில் இப்படத்தில் காணலாம்.

எஸ். அகஸ்தியரின்

திருமணத்திற்காக

ஒரு பெண் காத்திருக்கிறாள்

காதலில் தோல்வி கண்ட பெண்ணொருத்தி திருமண வாழ்க்கையை வெறுத்து, சமூக மாற்றத்திற்காகப் போராடும் மக்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ள முன்வருகிறாள். இந்தக் கதையம்சம் 16 பக்க நாவலாக விரிந்துள்ளது.

ஒரு பெண் உள்ளத்தால் ஒருவனை விரும்பிய வேளையிலேயே அவனைத் தனது கணவனாக வரித்துக் கொள்கிறாள். அக்காதல் நிறைவு பெறவிட்டாலுங்கூட அந் நிலையிலிருந்து அவள் விலக முடியாது. இன்னொருவனை மணம் முடிக்கும்வண்ணம் தூண்டு வதோ அல்லது மணம் செய்துவைக்க முன்வருவதோ 'பெண்ணடிமை'ச் சிந்தனையின் பாற்பட்டதே; இக்கருத்தை முன்வைத்து ரஞ்சனி என்ற பெண்ணை இந்த 'அடிமைச் சிந்தனை'யை உடைத்தெறிந்து வெளிக் கொணருகிறார் ஆசிரியர்.

'பெண் விடுதலை'த் தளத்தில் நின்று எழுதப்பட்ட இந்த 'காதல்' நாவலின் தலைவி ரஞ்சனி, சமூக மாற்றத்திற்காகப் போராடும் ரகுநாதனைக் காதலிக்கிறாள். இக்காதல் ஒருதலைப் பட்சமானது. ரகுநாதன் அவளைத் தன் காதலி என்ற நிலையில் வைத்துப் பழகியதாகத் தெரியவில்லை. ரகுநாதன் வேறொரு பெண்ணை மணந்து கொண்ட பின்னரும் ரஞ்சனியால் தனது காதலைத் துறக்க முடியவில்லை; தாய் சிவபாக்கியம், தோழி பூரணம் இருவரும் ரஞ்சனியை ஆனந்தனுக்கு மணம் செய்து வைக்க முயன்று ரஞ்சனியின் மனவுறுதியால் பின்னடைகின்றனர். இறுதியில் ரகுநாதன் நேரில் வந்து ரஞ்சனியின் முடிவை மசுற்ற முயற்சிக்கிறான். அவனது கருத்திற்குச் சம்மதிப்பவள் போலக் காணப்படும் ரஞ்சனி சுற்றில் திருமணத்தை வெறுத்து, போராடும் மக்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ள முன் வருகிறாள்.

கதைத் தலைவியான ரஞ்சனியின் உணர்ச்சிப் போராட்டங்களும் கனவு நிலைக் காட்சிகளுமே கதையின் பெரும் பகுதியை நிறைவு செய்துள்ளன. ரகுநாதன், பூரணம், சிவபாக்கியம், ஆனந்தன் ஆகியோர் ரஞ்சனியுடன் தொடர்புபடும் வகையில் வந்து மீள்பவர்களே. சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவனெனப்படும் ரகுநாதனின் வடிவத்தை முழுமையாகத்

தரிசிக்க முடியவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசப் பேச்சு வழக்கும் தராதர சமுத்தூத் தமிழும் கலந்தமைந்த இந்நாவலின் மொழி நடையில் யாழ்ப்பாணப் பகுதிக்கேயுரிய சில சொற்பிரயோகங்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன.

ஒரு இலக்கியப் படைப்பைப் பொறுத்தவரையில் அதில் கையாளப்படும் பிரச்சினை யின் சமூகப் பெறுமதி, அதனைச் சமூகப் பகைப்புலத்தில் பொருத்திச் சித்திரிப்பதில் அமைந்துள்ள படைப்பாற்றல் என்பன அதன் தரத்தைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்த நாவலில் ரஞ்சனியின் 'காதல்' ஒரு சமூகப் பெறுமதி வாய்ந்த பிரச்சினையெனத்தக்க வகையில் சித்திரிக்கப் பட்டதாகக் கொள்வதற்கில்லை. கதைப் போக்கும் பாத்திரப் படைப்பும் அதனை ஒரு தனிமனிதப் பிரச்சினையாகவே ஆக்கி விடுகின்றன. சமூக மாற்றத்திற்கான போராட்டம் என்ற சொற்றொடர் நாவலில் காணப்பட்டாலும் கருத்து வடிவில் நாவலில் அழுத்தம் பெறவில்லை. இதனால் கதை முடிவில் ரஞ்சனி மேற்கொள்ளும் 'முடிவு' இயல்பானதாக — தருக்கரீதியானதாக அமையாமல் 'கதைக்கான' முடிவாகவே அமைந்துவிடுகிறது. நாவலை வளர்த்துச் செல்லும் முறையிலும் ஆசிரியர் தனித்திறமை காட்டியுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

எனவே, சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு கதைப்பொருள் வெறும் காதல் கதை எனத்தக்க வகையில் நாவல் வடிவம் பெற்றுள்ளது என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நாகராஜ ஐயர் சுப்பிரமணியம்

கணவர் அடி உதைகளுக்கு ஆளாகும் மனைவிகளுக்குப் புகலிடம் அளிக்க, அமெரிக்காவில் ஒரு சரணாலயம் இருக்கிறது. கணவனின் சித்திரவதைக்குள்ளாகும் பெண் சிறிது கட்டணம் செலுத்திவிட்டு, இங்கு பல நாட்கள் தங்கிக் கொள்ளலாம்; அவள் தங்கியிருக்கும் விஷயம் பரம ரகசியமாக வைக்கப்படும். 'அமெரிக்காவில் ஆண்டுதோறும் சுமார் 10 லட்சம் பெண்கள், கணவன்மார்களின் அடி உதைகளுக்கு ஆளாகிக் கண்ணீர் விடுகிறார்கள்' என்று 'யு எஸ். நியூஸ் அண்ட் வெர்ல்டு ரிப்போர்ட்' எழுதுகிறது. 'அவர்களைக் காப்பாற்ற போலீசார் விரைந்து செல்வதில்லை. பணக்காரர்கள், மதுபானம் செய்யாதவர்கள், ஒழுங்காகத் திருச்சபைக்குப் போகிறவர்கள் மத்தியில் மனைவியை அடிப்பவர்கள் ஏராளமாக உள்ளனர்' என்று அந்த வார இதழ் மேலும் எழுதுகிறது.

★

அயர்லாந்தில் ஷெனாவன் என்னும் நகரத்தின் கவுன்சிலர், அவ்வூரின் கல்வறைப் பிரதேசம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்றார். காரணம்: அவ்வூருக்கு இரண்டு புதிய டாக்டர்கள் வந்துள்ளனவராம்!

கண் வாசிக்க முடியாத நிலைமையிலும் கை துப்பரவாக எழுத முடியாத நிலைமையிலும் வேறொருவரைக் கொண்டு நான் சொல்லச் சொல்ல இக் கட்டுரையை எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். ஒரு பழைய நாவலின் அறிமுகம் இது. மல்விகையின் தொடர்பை விடக்கூடாது என்ற ஆவலில் இதை அனுப்பியிருக்கிறேன். இதைத் தொடர்ந்து நீலகண்டன், புனிதசீவி என்ற நாவல்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பேன். இவையெல்லாம் 1930-க்கு முன் வெளிவந்தவை.

இந்த வருடம் மிக மகிழ்ச்சிக்குரிய வருடமாகத் தோன்றுகிறது. 60-ம் ஆண்டு நிறைவு விழா பத்திரிகைகள் காட்டிய உற்சாகம் எனக்குத் திருப்தி அளிக்கிறது. சமூகத்து மணி விளக்குகள், பூச்சரம், ஒருபிடி சோறு நாடகம் (நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டம்) இவை வெளிவந்தமை எனக்கு சந்தோஷம். ஐக்கிய தீபத்தில் வாழையடி வாழை, எட்டாம்மடை என்ற நாடகங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை நூலாகவும் வெளிவரும். இவை 'இரண்டு கணிகள்' என்ற நூலாக வெளிவரும். வீரகேசரி காரியாலயம் கேட்டுக் கொண்டபடி வெறும்பாளை என்ற நாவலை நூலாக வெளியிட அனுப்பியிருக்கிறேன். என்ன செய்வார்களே தெரியாது.

செந்தமிழ்மணி பொ. கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பற்றி வாரா வாரம் சமூகநாட்டில் எழுதிவருகிறேன். கட்டுரைகள் எழுதுவதாக உத்தேசம்.

கனக செந்திநாதன்

டிசம்பர் 76 இதழில் மன்கூர் எழுதிய 'தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சில தகவல்களும்' என்ற கட்டுரை காப்பியடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

காப்பியடிப்பதும் ஒரு கலைதான். இந்த இலக்கிய மோசடியை ரசிகர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவே இதை எழுதுகின்றேன். கட்டுரையின் ஆசிரியர் கெட்டிக்காரத் தனமாகத் தப்பி விடலாம் என எண்ணிவிட்டார் போலும். கட்டுரையின் கருத்துக்கள் அகிலனுடையது. வரிக்கு வரி 'கதைக் கலை' என்ற அவரது கட்டுரையில் திருடியுள்ளார். கருத்துக்குத் தான் பஞ்சமென்றாலும் வசனங்களை யுமா இரவலெடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்கத் தோன்றுகின்றது.

மு. பஷீர்

கடத்த கால்நூற்றாண்டுக் கால ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி

துரை. மனோகரன்

தமிழ் நாட்டைப் போலவே ஈழமும் ஏறத்தாள ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றைத் தனக்கெனக் கொண்டுள்ளது. இவ் வரலாற்றின் விதத்தற்குரிய சில சுவடுகளை ஆங்காங்கே காணவும் முடிகின்றது. இவ்வகையில், இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர், கடந்த கால்நூற்றாண்டுக் காலமாக ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் முயற்சிகள் எத்தகையன, எந்த வகையில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன என்பதனை இக்கட்டுரை நோக்குகின்றது.

ஈழத்தின் சுதந்திரத்துக்கு முன்னர், தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியிற் பெரும் பங்கு கொண்டுழைத்தோர், நடுத்தர வர்க்கத்தினரே. அவர்கள் சமயம், சமூகச் சீர்கேடுகள், அரசியல் முதலியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். சமயப் பிரசாரம், ஒழுக்கம், பெண்களின் சுற்பு, சீதனப் பிரச்சினையாற்பெண்கள் துன்புறுதல், சாதிப் பிரச்சினை முதலானவை அவர்களை மிகவுங் கவர்ந்ததைப் பொருள்களாயின.

இலங்கையின் சுதந்திரத்தை அண்டிய காலப் பகுதியில் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி முதலிய பத்திரிகைகள் நாவல் இலக்கியத்தையும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டன. நாவல் இலக்கியத்தின் சமுதாயப் பயன்பாட்டை

அப் பத்திரிகைகள் உணர்ந்து செயலாற்றின என்று திடமாகக் கூறமுடியாவிடினும், நவீன இலக்கியப் போக்குக்குத் துணையாயமைந்தன எனலாம்.

1948-ல் ஈழம் சுதந்திரமடைந்ததெனினும், ஒரு சுதந்திர நாட்டிற்கேயுரிய தனிப்பட்ட பிரதிபலிப்புக்கள் நாட்டில் அதிகம் தென்படவில்லை; இந்நிலைமை, இந்நாட்டின் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தவில்லை. தொடர்ந்தும் இருந்துவந்த தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளினதும், நூல்களினதும், பத்திரிகைகளினதும் பலமான ஆதிக்கம், விதேச கலாசார பாசத்தினையே தமிழ் மக்கள்பால் ஏற்படுத்தியிருந்தது.

1953-ல் இலங்கையின் இடதுசாரிகளால் நடாத்தப்பட்ட ஹர்த்தால், புதிய அரசியல், பொருளாதார விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. அதன் தர்க்கரீதியான வளர்ச்சியை, 1956-ன் ஆட்சிமாற்றம் ருசுப்படுத்தியது. கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டது போல, அவ்வாண்டிலிருந்து, அதற்கு முன்பிருந்து வந்த குடியேற்ற நாட்டாட்சி முறைக்கு உட்பட்ட இலங்கையின் நிலமானிய அமைப்பு சிறிது சிறிதாக மாற்றம்பெறத் தொடங்கியது. 1948-ல் இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபோதிலும், அச்

சுதந்திரத்தின் உண்மையான பெறுமதியை, சில கசப்பான நிலைமைகளுடன் நாடு 1956-ல் இருந்தே பெறத் தொடங்கியது. இதன் பெறுபேறுகள் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தத் தொடங்கின எனலாம். குறைகள் மலிந்திருந்த போதிலும், அவ்வாண்டிலிருந்து சோசலிஸ்ட் இயக்கம் முன்பைவிட முழுமூச்சுக் கொண்டு முன்னேறத் தொடங்கியது.

அக்காலப் பகுதியில் தேசியவாதம், மனவாசனை என்பன ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தில் முதன்மைத்தானம் பெற்றன. அவற்றோடு இணைந்து சோசலிஸ்ட் உணர்வும் இழையோடத் தொடங்கியது.

தேசியம், மனவாசனை எனும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியுற்று வந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம், அறுபதுகளில் யதார்த்தவாதத்தையும் முழுப்பற்றோடு தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. யதார்த்தவாதம் இணைக்கப்பட்டதன் பின்னரே, ஈழத்து நாவலிலக்கியத்தின் சமூகப் பெறுமானம் உணரப்பட்டு, தக்க வகையில் திசைதிருப்பப்பட்டது.

இத்தகைய திசைதிருப்பத்தின் விளைவுகளாலாகும் பயனை உய்த்துணர விழையாத பண்டியான மனப்பாங்குடையார், பேச்சுவழக்குக் கலந்து எழுதப்படுவதை 'இழிசினர் வழக்கு இலக்கியம்' என்ற நாமகரணம் சூட்டி இடர்ப்பட்டனர். யதார்த்தவாதத்தை முதன்மையான கருவியாகப் பிரயோகிக்கும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்க்கும், பண்டித பண்பாங்கு கொண்ட பழமைபேண் வாதிகளுக்கும் இடையே மரபுப் போர்

ஏற்படலாயிற்று: அம் மரபுப் போரில், தக்க பலமும், தகுந்த தத்துவமும் கொண்டிருந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் வெற்றியீட்டியமை, ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்துக்குப் புதிய சோபையூட்டியது. சிலர் 'நற்போக்கு இலக்கியம்' என்றொரு வாதத்தை முன்வைத்த போதிலும், அக்கொள்கை நீடுவாழ முடியவில்லை.

தாய்மொழி மூலம் உயர்தர வகுப்புகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி போதிக்கத் தொடங்கியமை காரணமாக, சமுதாய மாற்றத்தை விரும்பும் போர்க்குணமும், ஆழப் பதிந்த தன்னம்பிக்கையுங் கொண்ட புதியதொரு கூட்டம், தமிழ் நாவல்துறையிலும் தனது நாட்டத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது. அதற்குத் தகுந்தவோர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்பவர் செங்கை ஆழியான்

அறுபதுகளிலிருந்து, தமிழக நாவல்களினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்ட போக்கை, வளர்ச்சியுற்று வந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியம் உணர்த்தத் தொடங்கியது. ஈழத்தில் நூல் வெளியீட்டுகளின் வசதி குறைவு காரணமாக, ஈழத்து நாவலாசிரியர் சிலர், தமிழகத்தில் தமது நாவல்களை வெளியிட்டனர். அதன் விளைவாக, ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் பொதுவான வளர்ச்சியையும், போக்கையும் தமிழகத்தவரும், பிறரும் கணிக்க முடிந்தது.

1961-ல் இருந்து, இலங்கைக் கலாசார அமைச்சின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கிய சாகித்திய மண்டலம் பிறவேறு துறைகளுக்குப் போலவே, தமிழ் நாவல் துறைக்கும் பரிசுகளை வழங்கி வருகின்றது. இதுவரை அந்தரத் தீவு (1963), நீண்ட

யயணம் (1965) மலைக்கொழுந்து (1965), முகை வெடித்த மொட்டு (1968), பஞ்சமர் (1972), நிலக்கிளி (1973), அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது (1974), பிரளயம் (1975) ஆகிய 8 ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களுக்குப் பரிசுகளை வழங்கியுள்ளது. மாட்டின் விக்ரமசிங்கவின் கம்பெரவிய எணும் சிங்கள நாவலைத் தமிழில் கிராமப் பிறழ்வு என்ற பெயரில் பெயர்த்துத் தவி, இருமொழி பேசுவோரின் பரஸ்பர இலக்கியப் பரிச்சயத்துக்கும் களமமைத்துக் கொடுத்தது.

அறுபதுகளில் நாவலிலக்கியம் வளர்ச்சிப் பாதையிற் செல்ல முற்பட்ட அதேபோது, இலக்கியத் திறனையும் அதனை வளர்த்தெடுக்கும் உந்து சக்தியாக ஈழத்தில் வளர்ச்சியுறலாயிற்று. ஒப்பீட்டுரீதியில், இலங்கையில் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தைவிட, நாவல் சம்பந்தமுற்ற திறனாய்வு பெருவளர்ச்சி பெற்றுள்ளது எனலாம். இந்த வகையில், இந்நாட்டின் முற்போக்குத் திறனாய்வாளரின் பணி விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

1970-ல் மீண்டும் முற்போக்குச் சக்திகள் அரசியலில் முதன்மை பெற்றமையின் தாக்கம், ஈழத்திலக்கியத்தை, குறிப்பாக நாவலிலக்கியத்தையும் பாதித்தது. தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடு, நாவல் முதலிய நவீன இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிக்கும், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கும் அனுசரணையாயிற்று. நூல் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கட்டுப்பாட்டையொட்டி, வீரகேசரி நிறுவனம் ஈழத்து நாவல் துறையில் தனது கவனத்தைச் செலுத்த ஆரம்பித்தது. இந் நிறுவனம்,

தூரத்துப் பச்சை (மறு பதிப்பு), நிலக்கிளி, பிரளயம், போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர், ஊமையுள்ளங்கள், இரவின் முடிவு முதலிய ஒருசில குறிப்பிடத்தக்க நாவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. இந் நிறுவனம் தனது 50-வது நாவல் வெளியீடு தொடர்பாக நடாத்திய அகில இலங்கை நாவல் போட்டி, ரூ. 1500 பரிசை, செங்கை ஆழியானின் 'காட்டாறு' நாவலுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது. ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருவர் பெற்ற பெரிய பரிசுத் தொகை இதுவே ஆகும்.

ஈழத்தில் வர்த்தக நோக்கம் கருதி வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நிறுவனங்கள் குறைவாக இருக்கின்றமை காரணமாக, ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் நோக்கும், போக்கும் தமிழ் நாட்டின் வழமையான 'அரைத்த மாவை அரைக்கும்' போக்கிலிருந்து மாறுபட்ட தடத்திற் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. ஒருசிலர் பாலுணர்ச்சியையே முதன்மையாகக் கொண்டு நாவல்கள் எழுதியுள்ளனர். வேறு சிலர், முற்போக்குத் தத்துவத்தை ஏற்காமல், தம்மளவில் சமுதாய மாற்றத்தை விரும்புவராளாக நாவல்கள் படைத்துள்ளனர். எனினும், ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்தின் பொதுவான பண்பாகச் சமூக உணர்வே இடம்பெறுகிறது. இதற்கு அடிப்படையாக, கணிசமான நாவலாசிரியர்களின் மார்க்ஸியக் கண்ணோட்டமும், போராட்ட உணர்வுட்டும் வன்மையும் அமைகின்றன எனலாம். சுதந்திர காலத்துக்கு முன்னர் மேலோட்டமாக மாத்திரம் எடுத்தாளப்பட்ட சாதி முதலிய சமூகப் பிரச்சினைகள், அரசியல்

முதலியவை, சுதந்திர காலத் துக்குப் பின்னர் வரக்கூடிய படைப்பில் தரமான எழுத்தாளர்களால் நாவல்களில் அணுகப்பட்டு வருகின்றன. ஈழத்து மலையக நாவல்களில், தோட்டத் தொழிலாளரின் அவல வாழ்வு, இடவசதிக் குறைவு, தொழிற்சங்கப் போட்டிகளும், அவற்றின் பரிதாபகரமான விளைவுகளும், குடியரிமையின்மை முதலானவையும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன.

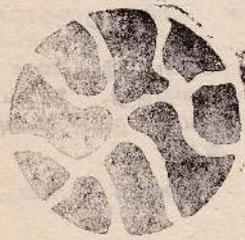
கடந்த கால்நூற்றாண்டுக் காலமாக, ஈழத்துத் தமிழ் வாசகர் பரப்பும் அதிகரித்துள்ளது. இதற்கு, அதிகரித்து வரும் சனத்தொகை, தாய்மொழிக் கல்வி, தேசிய இலக்கியப் பிரசாரம் முதலானவை காரணிகளாகின்றன. 1970-க்குப் பின்னர் கொண்டுவரப்பட்ட தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடு, ஓரளவுக்கு ஈழத்துத் தமிழ் வாசகரைத் தாய்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தின்பால் திசைதிருப்ப உதவியுள்ளது.

இலங்கையின் சுதந்திர காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியின் சிறந்த நாவலாசிரியராக கணேசலிங்கனைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரப் பின்னணியில், சமூக சக்திகளின் மாற்றங்களை அவரது நாவல்கள் காட்டுகின்றன. இவ்வகையில் அவரது நீண்ட பயணம், செவ்வானம், தரையும் தாரகையும், போர்க்கோலம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அவரளவுக்குப் பிறர், நாவல் இலக்கியத்தின் சமூகப் பெறுமானத்தைத் தக்கபடி உணர்ந்து பயன்படுத்தினர் என்று கூறுவதற்கில்லை. எனினும், கடந்த கால்நூற்றாண்டுக் கால வளர்ச்சியினையொட்டி, நம்பிக்கையளிக்கும் நாவல் முயற்சி

களாக, இளங்கிரனின் நீதியே நீ கேள், கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்துப் பச்சை, யோ. பெனடித்தர்பாலனின் சொந்தக்காரன், எஸ். பொன்னுத்துரையின் சடங்கு, டானியலின் பஞ்சமர், அருள் சுப்பிரமணியத்தின் அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையின் பிரதேச நாவல்களில் அ. பாலமனோகரனின் நிலக்கிளி குறிப்பிடத்தக்கதாகும். செங்கை ஆழியாண்டம் திறமை இருந்த போதிலும், வாசகரை மனங்கொண்டு எழுதுவதால், அவரது எழுத்துக்கள் திசைதவறிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அவரது வாசகர் என்ற கணிசமானோர் பெண்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவலாசிரியர் கைதொடாத பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் துணிவானமையுடன் கையாளப் பல நாவலாசிரியர் அஞ்சுகின்றனர். இலங்கையின் மொழிப் பிரச்சினை, வேலைநிறுத்தங்கள், இனப்பாகுபாட்டுச் சிக்கல்கள், மாணவர் போராட்டங்கள், தேசிய நெருக்கடிகள், குடியேற்றத் திட்டப் பிரச்சினைகள், ஏகாதிபத்தியவாத எதிர்ப்பு — இன்றோரன்ன பலவற்றைத் தமிழ் நாவலாசிரியர் அருவருப் பாணவகளைக்கக் கருதுகின்றனர் போலும்.

படைப்பில் நிதானப்போக்கு போதிய அனுபவம், முயற்சி, பிறமொழி நாவல் பரிச்சயம், தரமான திறனாய்வுகளை மனங்கொள்ளல் ஆகியவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ளின், சிறந்த நாவல்கள் பலவற்றை ஈழத்துத் தமிழ் நாவலாசிரியரிடமிருந்து எதிர்பார்க்க முடியும். ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கியத்துறை தனது அரும் பரும் சிருஷ்டிகளுக்காகக் காத்திருக்கிறது. ★

மண்ணால் உருவாக்கிய கீதை

தமிழில்: ஏ. எம். முகமது

சத்திய சாயிபாபா கடவுள் சக்தியால் அற்புதச் செயல் செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டால், இன்று பல பேருக்கு நம்பிக்கை தோன்றுவதில்லை. ஆனால் கேள்விப்பட்ட விஷயங்களைக் குறித்து அவை எவ்விதம் நடந்திருக்கும் என்பதைக் குறித்து ஆராய்ந்து பார்க்கவோ விஞ்ஞான ரீதியாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவோ முயல்வதில்லை. 'சக்தி ஏமாற்று' என ஒதுக்கித் தள்ளுவார்கள். இது ஆராய்ச்சி மனோபாவத்திற்கும் பகுத்தறிவு நோக்கத்திற்கும் உகந்ததல்ல. சாயிபாபா அல்லது அவரைப் போன்றவர்கள் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செயல் எதனையும் செய்வதாகக் கேள்விப்பட்டால் அதன் நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது முதற்கடமையாகும்.

நானும் எனது நண்பனும் டாக்டர் பகவந்தத்தின் மகனாகிய டாக்டர் ராம் கிருஷ்ணனும், அவருடைய நண்பன் டாக்டர் சலபதிராவும் இன்னும் சில நண்பர்களும் சேர்ந்து 1962-ல் சாயிபாபாவைச் சந்திக்க புட்டபர்த்தியில் உள்ள பிரசாந்தி நிலையத்திற்குச் சென்றோம். அந்தக் காலத்தில் சாயி

பாபா அவ்வளவு பிரசித்தமானவரும் அல்ல. இன்று காணும் பெரும் கட்டிடங்களும் புட்டபர்த்தியில் கிடையாது.

தன்னுடைய குடும்ப நண்பர்களுடன் சேர்ந்து சாயிபாபா என்னையும் மற்றவர்களையும் வரவேற்றார். அந்தச் சந்திப்பைத் தொடர்ந்து மூன்றுமாதகாலம் அங்கு தங்கி இருந்தோம். அந்நாட்களில் சாயிபாபாவைக் குறித்து சில சில முக்கிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

புட்டபர்த்திக் கிராமத்தின் கிறுபான்மை இனத்தவர்கள் 'ராஜ' என்பவர்கள். இவர்களின் முன்னோர் முன்னாளில் ஆட்சியாளர்களுக்கு துதி பாடுபவர்களாக இருந்தார்களாம். இவர்கள் கஷத்திரிய வம்சத்தவர்களே. என்றபோதும் மற்றவர்கள் இவர்களை வேறுபடுத்தியே வைத்திருந்தனர். இவ்வினத்தவரே சாயிபாபாவும்.

சாயிபாபா 'ராஜ' இனத்தவர்மேல் வேற்றுமை காட்டுபவர்களுக்கு எதிரான எழுச்சிகளுக்கு பண உதவி முதலியவற்றாலும் ஆதரவு கொடுத்தார். அந்நாளில் கிராமசபைத் தேர்த

லுக்கு 'ராஜ' இனத்தவன் ஒரு வன் போட்டியிட்டபோது சாயி பாபாதான் பணம் முதலிய மற்ற உதவிகளையும் செய்தார். ஆனால் வேட்பாளன் தோல்வியுற்றான். அந்தத் தேர்தலுக்குப் பின்பு கிராமசபைத் தலைவராக வந்த திரு. சர்ப்பன்ஜி சாயி பாபாவை மிக வெறுத்தார். கிராம அரசியலில் சாயிபாபா தலையிடக் கூடாது என்று எச்சரித்தார்.

அந்நாளில் சாயிபாபா காச நோயினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். 'மற்றவர் களின் கொடிய வியாதிகளைக் குணப்படுத்துகின்ற பாபா ஏன் தன்னுடைய வியாதியைச் சும்மா விட்டுவிட்டார்' என்ற எனது சந்தேகத்தை பாபாவிடம் கேட்டேன். அவதார புருஷருடைய பதில்: 'நான் மற்றவர்களுடைய நோயை மாற்றுவதில்லை. அவர்களுடைய நோயை நானே எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

'அப்படியென்றால் தங்களுக்கு காசநோய் மட்டுமல்லாமல் குஷ்டம், சிபிலிஸ் போன்ற நோய்களும் இருக்கவேண்டுமே?' நான் விடவில்லை. சாயிபாபா பேச்சை நிறுத்திவிட்டார்.

இன்னும் சில விஷயங்கள்! சாயிபாபாவின் இளைய சகோதரர் ஒரு கூயரோகி. சாயிபாபா அந்தச் சகோதரனை திருப்பதி டி. பி. சனிட்டோரியத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.

பாபாவின் குடும்பத்தில் இன்னொருவர் காது கோளாதவர். இன்றுவரை இதைக் குணப்படுத்தவில்லை.

ருசிகரமான மற்றுமொரு சங்கதி; சாயிபாபாவின் அருமைச் சிஷ்யரும், பிரசாரகருமாகிய டாக்டர் பகவந்தத்தின் ஒரு மகன் ஊமை. எச்சில் ஒழுக்கிய படி வாயைத் திறந்தபடியே

நடக்கும் அந்தப் பையனைப் பார்த்தால் யாருக்கும் அருவகுப்பு உண்டாகும். டாக்டர் பகவந்தத்தின் பெரிய குறையும் இதுவாகும். ஒரு நாள் நான் இதை ரூபகப்படுத்தினேன். உடன் பதில் வந்தது. *கரும பலன் மாற்றமுடியாது. —கடவுளின் முடிவு அது!'

மண்ணால் செய்த பகவத்கீதை:

பாபாவின் ஆதரவாளர்கள் மாபெரும் அற்புதச் செயலென்று கொண்டாடிப் பறைசாற்றுவது, பாபா மண்ணால் பகவத்கீதையைத் தயாரித்தார் என்பது தான். இந்த நிகழ்ச்சியை நேரில் பார்த்த சிலருள் ஒருவனாகிய நான்தான் இந்தக் கட்டுரையை எழுதுகிறேன்.

அன்று புட்டபர்த்திக்கு அருகிலுள்ள சித்திராவதி ஆற்றங்கரை மணலில் நாங்கள் நின்று ருந்தோம். சாயிபாபாவும் எங்களுடன் கூட நின்றார். திடீரென பகவான் எங்களைப் பார்த்து 'இந்த மண்ணால் எப்படி பகவத்கீதையை உருவாக்க முடியும்' என்றார். நாங்கள் விழித்ததல்லால் ஒன்றும் பேசவில்லை. அப்போது பாபா கீழே மணலில் இருந்தார். மண்ணைக் கிளறத் தொடங்கினார். கொஞ்ச மணல் நீங்கியபோது ஆச்சரியம்!... பகவான் கையில் பகவத்கீதைப் புத்தகம். அவர் அதனை வெற்றியுடன் டாக்டர் பகவந்தத்தின் கையில் கொடுத்தார் — சிறிய 16/1 அளவு புத்தகம்.

அதை நானும் வாங்கிப் பார்த்தேன். சுத்த மோசமான கடதாசியில் தயாரிக்கப்பட்ட அந்தத் தெலுங்கு மொழிப் புத்தகம் ஏராளமான அச்சுப் பிழைகளுடன் காணப்பட்டது.

கொழும்பில் 'மல்லிகை'
ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரி

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய
கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர்
கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவ
ரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137,
மலிபன் வீதி, 182, முதலாம்
குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரே
சன் வீதி. தொலைபேசி: 20712
விரும்பியவர்கள் தொடர்பு
கொள்ளலாம்.

நான் விடவில்லை. 'அட
கடவுளே! உனக்குக்கூட எழுத்
துப் பிழையில்லாத ஒரு புத்த
கம் தயாரிக்க முடியுமா?.....
சரி ஒரு சமஸ்கிருத கீதைப்
புத்தகத்தை மண்ணிலிருந்து
எடுத்தித் தாருங்கள்' என்றேன்.
பாபா பேசாமல் நின்றார்.

எங்கள் குழுவில் வந்திருந்த
திரு. பிச்சரெட்டி என்பவர்
இதையெல்லாம் உற்று அவதா
னித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆத்
திரம் அடக்கமுடியாமல் அவர்,
சில தூசனை வார்த்தைகளால்
பாபாவை அர்ச்சித்துக்
கொண்டே வெளியேறினார்.

இத்தனையும் நிகழ்ந்த பின்
பும் நான் பிரசாந்தி நிலையத்தை
விட்டுச் செல்லவில்லை. இந்தப்
பாபாவின் திருவிளையாடல்களை
அறிய வேண்டுமே!

சாயிக்கு என்னை எப்படி
யாவது மடக்கவேண்டுமென்ப
திலே மட்டில்லாத ஆவல். அத
னால் உபசரிப்பின் உருசிகளில்
ஒரு குறையும் இருக்கவில்லை.

சந்தர்ப்பம் உண்டாகும்
வேளைகளில் எல்லாம் தத்துவ
ஞான வினாக்களால் பாபாவைத்
துளைப்பேன். 'நோயை உண்டாக்க
கும் கிருமிகளை ஏன் ஆண்டவன்
சிருஷ்டிக்கிறான்!'

'கடவுளின் வீலை' - பதில்
வரும்.

'இல்லாமையைச் சிருஷ்டித்
தது கடவுள்தானே' - கேள்வி:

பாபா அன்று (சித்தியிலே)
சாயிபாபாவின் அவதாரமா
யிருந்தார் இன்றோ பகவான்
எனப்படுகிறார்.

பிரசாந்தி நிலையத்தின்
மூன்றுமாத கால அனுபவத்தில்
தெரிந்து கொண்டது எத்த
னையோ? இரகசியமாகத் தெரிந்
தவை சில: சிறுவயதிலே சினிமா
நடிக்க ஜி. வரலட்சுமியின்
வேடம் போட்டு நடனம் ஆடு
வது பாபாவின் பொழுது
போக்கு ஆகும். இது நண்பர்
கள் இரசிப்பதற்காக மட்டுமல்ல,
பெண்களின் ஆடைகளை அணிந்து
பெண்கள் போல் நடந்து காட்டு
வதில் இவருக்கு ஒரு தனி இன்
பம் உண்டு. இயோனிசம் என்று
சொல்லப்படுகின்ற ஒருவகை
பாவியற் கோளாறு இது. இப்
போதும் பாபா பெண்கள்
மாதிரி முகத்தில் சாயம் பூசி
ஒப்பனை பார்த்துத்தான் வெளி
யில் நடைமாடுவார். பெண்கள்
போல வண்ண வண்ண ஆடை
களை அணிவதையும் காண
முடியும்.

இந்த பாபா என்ற பகவா
னுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று
புகழுவோர் பலபேர். ஆனால்
உண்மை அதுவல்ல. மாருனது.

இந்த உலகத்தில் மூவாயிரம்
மொழிகள் மக்களால் பேசப்
படுகின்றன. தமிழ்நாடு, கன்ன
டம், தெலுங்கு ஆகிய மூன்று
மாநிலங்களுக்கும் தொடர்புள்ள
அனந்தபூர் மக்களில் பெரும்
பான்மையாக எல்லாருக்கும்,
பாபாவுக்கு அரைகுறையாகத்
தெரிந்த மூன்று மொழிகளும்
அரைகுறையாகப் பேசத்
தெரியும்.

★

இரு வேறு உலகங்கள்

எஸ். எப். எம். ஸவாவ்ரிர்

ஆதாமும் ஏவானும் ஈடன் சொர்க்கத் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேறியபோது, ஆதாம் அழுதுகொண்டிருந்த ஏவானைப் பார்த்து 'அழாதே அன்பே, நாம் வெறுமனே மாறிச் செல்லும் ஒரு காலகட்டத்தில் மட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்' என்று தேறுதல் சொன்னான். 1977-ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க பொருளாதார வாய்ப்புகள் பற்றி எழுதுகையில் 'நியூ யார்க் டைம்ஸ்' பைபிளில் வரும் இந்த சம்பவத்தையும், சம்பாஷணையையும் கசப்பான ஒரு ரையாண்டியுடன் மேற்கோள் காட்டியிருந்தது. தங்குதடையற்று இயங்கி வந்த 'சொர்க்க புரி' யிலிருந்து அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் வெளியேற்றப் பட்டுவிட்டது என்பதையும், அமெரிக்க பொருளாதாரம் அனுபவித்து வரும் கஷ்டங்களின் இயல்பினை 'தற்காலிகமானவை' என அரசாங்க பொருளியலாளர்களும், அதிகாரிகளும் வர்ணிப்பதையும் சூசகமாகச் சுட்டிக் காட்டவே 'நியூ யார்க் டைம்ஸ்' விமர்சகர் இந்த பைபிள் வாக்கியத்தை நினைவுபடுத்தியிருந்தார் போலும்!

அமெரிக்கர்கள் இத்தடவை பத்தாண்டினைக் கொண்டாடிய தருணத்தில் வெள்ளை மாளிகையிலும் ஒரு புதிய மனிதர் புகுந்துகொண்டார். அமெரிக்காவின் மிகவுயர்ந்த பதவியை ஜனநாயகவாதிகளிடம் குடியரசு வாதிகள் கையளித்தனர். தமது

தலைவர் வெள்ளை மாளிகையில் அமர்ந்து கொண்டதுபற்றி ஜனநாயகவாதிகள் மகிழும் அதே வேளையில், முன்னைய நிர்வாகம் விட்டேகிச் சென்ற சீர்கெட்ட பொருளாதாரப் பிதுராரஜிதம் பற்றி சித்தம் குலையவுஞ் சீர்கெட்டுக் கிடக்கிறார்கள். படித்தவர்களில் 8.1 சத வீதத்தின் வேலையில் லாதிருக்கின்றனர். நுகர்வுப் பொருட்களின் விலைகள் 1976-ல் 6 சத வீதத்தால் அதிகரித்தன. நடப்பு ஆண்டிலும் இவை மேலும் அதிகரிக்கும் என பொருளியலாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஜேராப்பாவிலுள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் நிலைமை கவலைக்கிடமாகவே உள்ளது. இந்நாடுகள் பொருளாதார, அரசியல், இராணுவ ரீதியில் அமெரிக்காவுடன் வலுவாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், இத்தாலி, ஜெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசு ஆகிய நான்கு 'முன்னணி' நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் வேலையற்றோர் தொகை பத்துலட்ச எல்லையைத் தாண்டிவிட்டது. பொருட்கள் விலைகள் 2, 3, 4 சத வீதமென நாள்நாறும் அதிகரித்து வருவது சகஜமாகி விட்டது.

பத்துஆண்டுகளுக்குமுன் 100 டாலர்கள் கொடுத்து வாங்கிய பண்டங்களை இன்று 175 டாலர்கள் கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை அமெரிக்கர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. வீடு, கார், இறைச்சி, பால், மரக்கறி, பழ வகை,

புடவை. போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் — இவ்வாறு எல்லாமே விலையேறி வருகின்றன. வேலை செய்வோருக்கே வயிற்றையும் வாயையும் கட்டிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றபோது, வேலையற்றோரின் கஷ்டங்கள் பற்றி ஒருவரால் ஊகித்தறிந்து கொள்ள முடியும்.

இவைக்கான காரணங்கள் என்ன? 800 லட்சம் அமெரிக்கர்கள் உழைப்பின் ஆதாயங்கள் எங்கு செல்கின்றன? ஓராண்டில் நவீன நாசகார ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பணத்தைக் கொண்டு 4,864 ஆரம்பப் பள்ளிகளைக் கட்டவோ அல்லது 201,477 வீடுகளை நிர்மாணிக்கவோ அல்லது 100,000 நோயாளருக்கான ஆஸ்பத்திரிகளை நிர்மாணிக்கவோ முடியும் என அமெரிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பொதுச் செயலாளர்கள் ஹோல் புள்ரிவிவர ஆதாரங்களுடன் நிறுவியுள்ளனர். ஒரு நவீன விமானத்தைக் கட்டுவதற்குச் செலவிடப்படும் பணம் 13 பள்ளிகளையோ அல்லது 570 வீடுகளையோ நிர்மாணிக்கப் போதுமானதாகும்.

தமது தேவையற்ற இராணுவச் செலவினங்களை 'சோவியத் இராணுவ அபாயம்', 'சோவியத் இராணுவ ஆற்றல் பெருக்கம்' என்ற போலிக் கட்டுக்கதைகளைக் கொண்டு நியாயப்படுத்த அமெரிக்காவிலும், மேற்கு ஐரோப்பாவிலுமுள்ள சில வட்டாரங்கள் முயலுகின்றன.

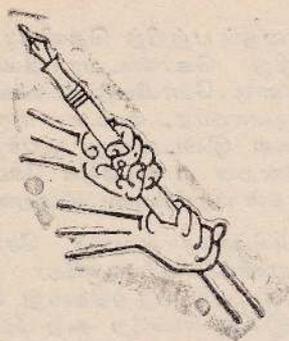
அண்மை ஆண்டுகளில் எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கிட்டிய எந்த ஒரு சாதாரண அமெரிக்கராவது சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிஜத்தில் என்ன கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றது,

என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டவராயில்லை, 25 கோடி சோவியத் மக்களின் பொருளாதார, கலாசாரத் தரங்கள் இடையறாது உயர்ந்து வருகின்றன என்பதைக் கேட்டு அவர்கள் பிரமிப்படைகின்றனர்.

அமெரிக்காவையும் சோவியத் யூனியனையும் ஒருசேர ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கென்று எதுவும் இல்லையென்றே கூற வேண்டும். சோவியத் றூபிளின் கொள்வனவுச் சக்தி ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகின்றது. அத்துடன் சோவியத் தொழிலாளர்கள் சம்பளம், மேலதிக ஊதியம், பென்ஷன், மான்யங்கள், சமூக காப்புறுதிச் செலவினங்கள், நுகர்வுப் பொருட்களின் அளவு ஆகியன நிதானமான விகிதத்தில் அதிகரித்துவருகின்றன.

உதாரணமாக, பாலினதும், இறைச்சியினதும் விலைகள் 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து மாறுதிருந்து வருகின்றன. 1953 — 1954 காலத்திலிருந்து இன்சுவைப் பொருட்கள், மா, தானியங்கள், பருத்திப் புடவை முதலானவற்றின் விலைகள் மாறாதிருந்து வருகின்றன.

உழைக்கும் வாழ்க்கைத் தரங்களை நிதானமாக உயர்த்தும் கொள்கையை உறுதியாகப் பின்பற்றி வரும் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்வரும் பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நுகர்வுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை 1:7 மடங்குகளால் அதிகரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. இதுதான் இருவேறு உலகங்களின், நிலவரமாகும், முதலாளித்துவ உலகு சுரண்டலையும், புரளியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எமது உலகு வரலாறு காணாத துரித வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

தூண்டில்.....

டொமினிக் தீவா

★ கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற தி. மு. க. கோஷத்தின் அரசியல் அறுவடை தான் என்ன?

சரவணை. த. பாலகுமாரன்

கை — லஞ் — சம்!

★ இலங்கையின் அரசியல் நிலைமையின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? பயப்படுகிறேன் நான்.

ஒட்டிகட்டான். ஆர். வேலழகன்

அதையையமடையா தீர்கள். இலங்கையின் முற்போக்கு அரசியல் சக்கரம் பின்னோக்கிச் சுழன்றதேயில்லை. இடையிடையே சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டது உண்மை. ஆனாலும்

முன்னோக்கியே அதன் பற் சக்கரம் சுழன்று கொண்டு வந்திருக்கின்றது. எனவே நம்பிக்கையைக் கைவிடாமல் விழிப்பாக இருங்கள். பயப்படும்படி ஒன்றும் நேர்ந்துவிடாது.

★ உலகில் எத்தனையோ பெயர்கள் இருக்கத்தக்கதாக உங்கள் இதழுக்கு ஏன் மல்லிகை என்ற பெயரைக் கொடுத்தீர்கள்?

கொக்குவில். து. மணிசேகரன்

உலகில் எத்தனையோ பெயர்கள் இருக்கத்தக்கதாக உங்களது தாய் தந்தையர் ஏன் மணிசேகரன் என்ற பெயரை உமக்குச் சூட்டினார்கள்?

★ மல்லிகையின் உள் நோக்கம் யாது?

மன்றார். எஸ். ராஜகோபால்

எந்த உள் நோக்கமும் மல்லிகைக்கு இல்லை. பகிரங்கமான வெளிநோக்கமுண்டு. தரமான கலை, இலக்கிய ரவிகர்களின் ரசனையை வளர்ப்பதுடன் சரியான திசைவழியில் இந்த நாட்டு இளந் தலைமுறையினரைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதே அதன் வெளிநோக்கமாகும்.

★ சில எழுத்தாளர்கள் அற்புதமாக எழுதுகின்றனர். ஆனால் மேடையில் அவர்கள் பேசும் பொழுது பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஏன் இந்த நிலை?

கிளிநொச்சி. ஆர். ராஜகலம்

‘சாத்தானைப் போலப் பேசுவான்; தேவ தூதனைப்போல எழுதுவான்’ என்று பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரான கோல்ட் ஸ்மித்தைப் பற்றிச் சொல்வார்கள். எனவே சிறந்த எழுத்தாளனிடம் சிறப்பான பேச்சை எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஒரு அதிசயத்தைப் பார்த்தீர்களா? மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்களெல்லாம் அற்புதமான மேடைப் பேச்சாளர்களாக இலங்கையில் பிரகாசிக்கின்றனரே. இதை நீங்கள் அவதானித்திருக்கலாம். இதற்கொரு வரலாற்றுப் பின்னணி உண்டு.

★ தோழர் வி. பொன்னம்பலத்தைப் பற்றி ஊரெல்லாம் பல கதைகள் அடிபடுகின்றனவே. இதெல்லாம் உண்மையா? உங்களது கருத்தென்ன?

காரைநகர். பா. நவலோகன்

பெரும்பாலும் வதந்திகளில் உண்மைகளே இருப்பதில்லை. அப்படியான வதந்திகள்தான் இவை. சில கருத்து வித்தியாசங்களைப் பெரிது படுத்தி அரசியல் எதிரிகள் கட்டிவிடும் கட்டுக்கதைகளே இத்தகைய வதந்திகள். தோழர் வி. பி. எக்காலத்திலும் தான் நம்பிய இயக்கத்துக்குத் துரோகம் செய்ய மாட்டார் என்பது உறுதி. இதை நம்புங்கள்.

★ கொழும்பில் ஹோட்டல்களில் காப்பி, பலகாரம் சாப்பிட்டுள்ளீர்களா? சாதாரண மக்களால் கட்டுபடியாகாத இந்தக் கொடுமையை நீக்க வழி இல்லையா?

கொழும்பு - 12. ப. நேமிநாதன்

தமிழ் நாட்டைப்போல இங்கும் ஹோட்டல் சிற்றுண்டி, பானங்களுக்கு உடனடியாக தர, விலைக் கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கமும் நகர சபைகளும் கொண்டு வர வேண்டும். இது அவசர அவசியம். சிற்றுண்டிகள் பெயரால் கொழும்பு ஹோட்டல்கள் மக்களைக் கொள்ளையடிக்கின்றன.

★ இன்று நமது நாட்டில் பல விதம் விதமான காரர்கள்

வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகி ஓட்டப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

கொழும்பு - 12. என். சந்திரன்

என்னதான் நாம் அடித்துச் சத்தியம் பண்ணிச் சோஷலிஸம் பேசினாலும் பணக்காரன் பணக்காரனைக் கொண்டு வருகிறான்; ஏழை இன்னும் ஏழையாகியே வருகின்றான் என்பதற்கு மௌன சாட்சியாக இப்பத்தம் புதுக்காரர்கள் காட்சிதருகின்றன. நாட்டின் அந்நியச் செலவாணியில் பெரும் பகுதி இவற்றிற்கு எரிபொருளாகச் செலவழிக்கப்படுகின்றது. இது பாமர மக்களையும் அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளையும் பாதிக்கின்றது. மற்றொன்று: மக்களால் சுவாசிக்கப்படும் ஏராளமான நல்ல காற்று இதன் காரணமாக நச்சுப்படுத்தப்படுகின்றது. நான்கொழும்பில் பஸுக்காகக் காத்து நிற்கும்பொழுது ஒன்றை அவதானித்தேன். பஸ்கியூவில் நிற்கும் சராசரி மனிதர்கள் இக்காரர்கள் ரோட்டில் போகும் போது பார்க்கும் பார்வை; இது நல்லதற்கல்ல.

★ உலகப் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது வர்க்ககீதமாகக் இசைக்கும் சர்வதேச கீதத்தை இயற்றியவர் யார்? எந்த ஆண்டில்?

எம். எஸ். நவரத்தினம்
வவுனியா.

உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு ஒரு சர்வதேச கீதம் வேண்டுமென ஒரு பிரான்சு நாட்டு உழைக்கும் மக்கள் கவிஞன் கனவு கண்டான். நீண்டநாள் அயராது உழைப்பின் சின்னமாக 1871 ஜூனில் அந்த ஜீவகீதத்தை எழுதி முடித்தான். அதை எழுதிய

தொழிலாளர் வர்க்கக் கவிஞரின் பெயர்: யூஜினே போட்டியர்.

★ உலகத்தில் நான் ஆத்ம திருப்தியுடன் தொழில் செய்ய விரும்புகின்றேன். என்ன செய்யலாம் என்பதைக் கூறுவீர்களா?

கல்முனை.

க. துரைஜன்

நான் உண்மையைக் கூறுவதானால் ஆத்ம திருப்தி தரக்கூடிய ஒரேயொரு தொழில் எழுத்துத் தொழில்தான் எனத்திட்டமாகச் சொல்வேன். ஆனால் அதை உங்களுக்குச் சிபார்சு பண்ண மாட்டேன். காரணம் அதனால் பணம் பண்ண முடியாது; வாழவும் முடியாது. அதற்கு அசாதாரண தன்னம்பிக்கையும் உறுதியான உள்ளமும் தேவை. அது உள்ளவர்கள் தான் அதைப் பின்பற்றலாம். உங்களிடம் இவை உண்டானால் எழுத்தை நம்புங்கள். அது ஆத்ம திருப்திதரும்.

★ நீங்கள் வாழ்க்கையில் நல்லவர்களைச் சந்தித்துள்ளீர்களா?

நல்லூர்: சு. பரமநாதன்

நிறைய நிறைய நல்லவர்களைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். நல்லவர்கள் உங்கள் முன்னால் வந்து நின்று நல்லவர்களாகக் காட்சி தரமாட்டார்கள். சகலருடனும் பழகங்கள்; சிலரை நெருங்கிப் பாருங்கள். நீங்கள் விரும்பும் நல்லவர்கள் நிச்சயம் இவர்களிடம் இருப்பார்கள். இப்படித்தான் நான் நல்லவர்களை இனங்கண்டு, பழகி, கண்டு பிடிக்கின்றேன்.

★ மல்லிகை தொடர்ந்து எனக்குக் கிடைப்பதில்லை. எனது பகுதி பின்தங்கிய பகுதியாகும். நான் தரமான இலக்கியங்களைத் தேடிப் படிக்கும்

ஆவல் உள்ளவன். எனக்கு உங்களது சஞ்சிகை ஒழுங்காக்கி கிடைக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?

தண்ணீருற்று.

சு. பரமகுரு

12 ரூபா சந்தாவை எமக்கு அனுப்பி வைத்தால் தொடர்ந்து ஓர் ஆண்டுக்கு உங்களுக்கு ஆண்டு மலர் உட்பட இதழ்கள் வந்து நேரடியாகச் சேரும். ஆர்வமிருந்தால்—மனசிருந்தால்—இது அப்படியொன்றும் சிரமமான காரியமில்லை.

★ உங்களை அடிக்கடி கொழும்பில் வீதியில் நான் சந்திப்பதுண்டு. உங்களுடன் கதைக்கப்பயம். நீங்கள் "சடார்படார்" பேர்வழியென்று சிலர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். அதுதான் காரணம். இது உண்மைதானா?

ராஜ - மகேந்திரன்

கொழும்பு - 10.

என்னைப் பற்றி நானே அறியாத பல தகவல்கள் பரவி வருகின்றன. அதில் இதுவுமொன்று. நீங்கள் பயந்த சபாவம் உள்ளவர் போலத் தெரிகிறது. இந்த மனோபாவமே உமது முன்னேற்றத்துக்குச் சத் துராதி. என்னிடம் மட்டுமல்ல, நீங்கள் யாரிடமுமே பயப்படக்கூடாது என்றே உங்களுக்குச் சொல்வேன். நாளை என்ன கொம்பனா என்ன?

★ இலங்கையில் பல தமிழ்ப் படங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றனவே. இதைப்பற்றி என்ன எண்ணுகின்றீர்கள்.

பரந்தன்.

ஆ. நாகராஜா

படம் தயாரிப்பது திறமையல்ல. தரமான படங்களைத் தயாரிப்பார்களா என்பதே கேள்வி.

சென்னை 142

பிரிய வாசகர் வட்டம்

(நூலக சேவை)

நூலக வாசகர் வட்டத்தில் உடன் நீங்களும் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்வதால், பின்வரும் நன்மைகளை அடையமுடியும்.

- × தமிழக, ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் அனைவரதும் நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுதிகள், கட்டுரைத் தொகுதிகள் அனைத்தையும் ஒருங்கே படித்துமகிழும் வாய்ப்பினைப் பெறலாம்.
- நீங்கள் படிக்க விரும்பும் எந்நூல்களையும், வாசகர் வட்டத்தில் பெறமுடியும். எங்களிடம் இல்லை என்ற நூல்களே கிடைக்காது.
- × இவ்வளவுதொகையான நூல்களையும், பல்வகை பலகலை நூல்களையும் நீங்கள் வேறு எந்த வாசகர் வட்டத்திலும் பெறமுடியாது.

இத்தனைக்கும் நீங்கள் செலவீட வேண்டியது மிகக் குறைந்த கட்டணமே! ரூபா 5/- பெறும்தியான நாவலைப் படிப்பதற்கு நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் 25 சதமே.

* விபரங்களுக்கு உடன் நேரில் தொடர்பு கொள்ளவும்

பிரிய வாசகர் வட்டம்

82, பிறவுன் வீதி, நீராவிபடி, யாழ்ப்பாணம்.

சென்னை 142

இலாபம் இல்லாத வகையில்

நூலக வாசகர் வட்டம்

Dealers in Oilman, Fancy Goods & Presentation Articles

சென்னை 142

சென்னை 142

VINAYAGAR TRADING Co.

64, MODEL MARKET,

HOSPITAL ROAD,

JAFFNA

Registered as a Newspaper in Sri Lanka.

சுன்னாகம். நோ. கூ. சங்கம்

சுன்னாகம் (வரைவுள்ளது)

முடிபுய நுகர்ச்சிப் பொருள் விநியோகத்தில் முடிபுய நுகர்ச்சிப் பொருள் விநியோக நிலையங்களைக் கொண்டு, தன்னிகரற்று விளங்குகின்றது.

புடவை விநியோகத்திற்காக தரமான புடவைவகைகளைக் கொள்வனவு செய்து விற்பனை செய்வதுடன், மூன்று தரமான கைத்தொழில் நிலையங்களையும் துணைகத்தே நிறுவியுள்ளது.

கட்டிடப் பொருள் விநியோகம் எல்லாப் பொருட்களையும், இலகுவாகப் பெறுவதற்கான வசதியுடன் மலிந்த விற்பனை.

கிராமிய வங்கிகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கு இலகுவான கடன் வழங்குதல். அடைவு பிடிக்கல் ஆகியவற்றை செய்கின்றது.

ஒப்பந்த வேலைப் பகுதி குறித்த காலங்களுக்கள் தரமான கட்டிடங்களை அமைத்துக் கொடுத்து வகுகின்றது. கைத்தொழில்களை ஊக்குவிக்க பாண் தொழிற்சாலை, பீடித் தொழிற்சாலை, காகித உறைத் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை போன்றவற்றைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றது.

இன்றும் அரசாங்க முறியாகக் கட்டங்களை முளைத்தது பலவகையான ஆக்க வேலைகளிலும் முன்னாளில் நின்று செயல்படக் காத்திருக்கின்றது.

439 A சங்கமேன்துறை வீதி, பாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆகியவரும் வெளியிலிருந்து வரும் தொழில்கள் ஜீவா அவர்களால் மல்கிவை சாதனைகளுடன் பாழ்ப்பாணம் ஸ்தல்கள் அச்சுத்திலும் அட்டை ஈ. மாநகரம் நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க கூட்டுறவு அச்சுத்திலும், அச்சிடப்பெற்றது.